

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Pierwszy
sabot
kwietnia

Temat nabożeństwa: *Samolubstwo rozdziela rodziny*

Dzieci powinny być szkolone w zwyczajach wstrzemięźliwości i niezależności, które są gwarancją bezpieczeństwa w ich życiu. Rodzice powinni nauczyć ich samorządności i stałości charakteru, a także potrzeby zdecydowanej i dobrze ukierunkowanej woli w harmonii z naszym miłującym Bogiem.

Motto dnia

„Dzieci w wieku od dwóch do czterech lat nie powinny być zachęcane do myślenia, że muszą mieć wszystko, czego tylko zapragną. Rodzice powinni uczyć ich lekcji wstrzemięźliwości i nigdy nie traktować ich w taki sposób, aby myślały, że są centrum zainteresowania i że wszystko wokół nich się obraca. Wiele dzieci odziedziczyło samolubstwo po swoich rodzicach, ale ci ostatni powinni starać się wykorzenić z ich natury każde włókno tej negatywnej tendencji. Chrystus skierował wiele słów nagany do tych, którzy byli chciwi i samolubni. Rodzice powinni starać się, przy pierwszych przejawach tej cechy charakteru, czy to w ich obecności, czy w spotkaniach z innymi dziećmi, opanować i wykorzenić je z charakteru swoich dzieci” (CG, 132).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Kiedy miłość tego świata przejmując władzę nad sercem i staje się rządzącą namiętnością, nie ma w nim miejsca na wielbienie Boga. Dzieje się tak ponieważ wyższe siły umysłu poddają się niewoli mamony i nie mogą skupić się na myślach o Bogu i niebie. Umysł nie pamięta już o Bogu będąc ograniczonym i skarlłowaciatym, zdolnym tylko do gromadzenia pieniędzy” (3T, 385).

Tekst biblijny i pieśni

1 Mojż. 27,30-45.

Ja i mój dom

Pieśń 499

Utkana na krosnach nieba

Pieśń 498

Opowiadanie dla dzieci: *Jak dużo ziemi potrzebuje człowiek?*

Pomoce

Brak.

Nauka

„Albowiem cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na duszy swej szkodę poniósł?” Mar. 8,36.

Żył kiedyś pewien człowiek, który miał piękny kawałek pola i udawało mu się z niego żyć. Nie był jednak bogaty tak, jak niektórzy właściciele ziemscy, których znał. Zaczął więc myśleć. Dobrze by było mieć więcej ziemi. Zaciskał więc pasa i ciułał grosz do grosza, aż w końcu udało mu się kupić większą farmę. Na nowym miejscu miał dobre plony i mógł nawet odłożyć pieniądze na zakup naprawdę dużej farmy.

Pewnego dnia usłyszał o człowieku, który mówił o miejscu, w którym można było kupić dużo ziemi po bardzo niskiej cenie. Wyruszył więc w drogę i po przybyciu zapytał o koszt ziemi.

„Nasza cena za ziemię jest zawsze taka sama — 1000 rubli na dzień”.

„Tysiąc rubli na dzień?”, zapytał nabywca. „Co to za miara?”

„Nie mamy sposobu mierzenia tej ziemi, więc mówimy tym, którzy chcą ją kupić, że za tysiąc rubli mogą mieć tyle ziemi, ile obejdą w ciągu jednego dnia. Muszą jednak skończyć swój obchód przed zachodem słońca. To wszystko”.

Następnego dnia pełen entuzjazmu nabywca wstał wcześniej rano. Ziemia była wspaniała, zdecydował więc obejść jej tyle, ile tylko zdoła. Zaczął od truchtu, później zaczął biec szybciej, ale było gorąco i bardzo się zmęczył. Jednak przymusił się do tego, aby iść naprzód ogarniając coraz więcej ziemi. Słońce już zaczęło zachodzić, ale on uważał, że musi dostać jeszcze więcej. Czuł się wtedy bardzo źle, ale wciąż szedł naprzód, aż w końcu zobaczył sprzedawcę ziemi siedzącego na kamieniu ze swoją czapką w rękę. Upadł wyczerpany u jego stóp.

„Dobra robota”, — powiedział sprzedawca, ale nie otrzymał odpowiedzi, ponieważ kupujący był już martwy.

Pochowali go i trzeba mu było tylko dwa metry ziemi. Próbując kupić ziemię za 1000 rubli zapłacił swoim życiem.

Mamy coś bardziej wartościowego do kupienia niż ziemia — naszym celem jest niebo.

Plan kazania: *Samolubstwo dzieli rodziny*

A. WPROWADZENIE

1. *Jakub i Ezaw, bliźniaczy synowie Izaaka i Rebeki, różni się od początku. Starszy, Ezaw był człowiekiem pól, Jakub zaś — „domatorem”.*

a. Dwukrotnie podczas ich pobytu w domu, Jakub wykorzystał Ezawa.

1) Najpierw skusił starszego brata do sprzedania mu pierworództwa za miskę soczewicy. Potem on i jego matka, Rebeka, oszukali Izaaka i sprawili, że główne błogosławieństwo dał Jakubowi, a nie Ezawowi.

2. *Z tego powodu, Jakub musiał uciekać z domu i przez dwadzieścia lat oczekiwać w obcym kraju, aż gniew Ezawa ostygnie.*
 - a. Nawet kiedy powrócił, wciąż nie był pewny czy nic mu nie grozi ze strony brata. Z tej historii płyną dla nas bardzo cenne lekcje.

B. RODZICE NIE POWINNI „ZABAWIAĆ SIĘ” ZE SWOIMI DZIEĆMI

1. *Nie bądź stronniczy (-a).*
 - a. Jedną z najbardziej przykrych scen ze współczesnego życia rodzinnego jest opowiadanie się jednego z rodziców po stronie jednego dziecka, a drugiego z nich po stronie drugiego dziecka. Może to doprowadzić do domowego samobójstwa.
 - b. Oczywiście rodzice nie zawsze „rozgrywają” domowe sprawy, tak jak Izaak i Rebeka.
 - c. Są różne możliwości poszukiwania popularności u naszych dzieci. Czasami jeden z rodziców powierza dziecku sekrety lub obdarza hojnymi darami, zaznaczając: „Tylko nie mów o tym bratu ani siostrze”. To także fatalna w następstwach gra.
 - d. Zwykle, gdy rodzice prowadzą takie rozgrywki, oznaczają to, że czegoś brakuje w ich związku.
 - e. Stary frazes ciągle głośno brzmi: „Najlepszą rzeczą, jaką ojciec może zrobić dla dzieci, to kochać ich matkę”. Działa to także w drugą stronę: „Najlepszą rzeczą, jaką matka może zrobić dla dzieci, to kochać ich ojca”.

C. NIE ISTNIEJĄ SKRÓTY W REALIZOWANIU NASZYCH CEŁÓW ŻYCIOWYCH

1. *Zadnych skrótów w życiu.*
 - a. Jakub próbował wznieść się na wyżyny, ale to nie zadziało.
 - b. Nigdy nic nie zyskujemy, jeżeli wykorzystujemy słabości i niedociągnięcia innych osób.
 - c. Kiedy nadchodzi poranek rzeczywistości, konsekwencje są straszne.

D. NATYCHMIASTOWE ZASPOKAJANIE NASZYCH APETYTÓW MOŻE BYĆ NIEBEZPIECZNE

1. *Nie zawsze potrzebujemy tego, co nam się wydaje niezbędne w danym momencie.*
 - a. Głupi układ zawarty pod wpływem impulsu może pociągnąć za sobą lata żalu i smutku.

E. PODZIELONA RODZINA TO TRAGICZNA SYTUACJA

1. *Jedność jest najlepszym rozwiązaniem.*

- a. Spójrzmy na opłakane skutki współzawodniczącej natury tych rodziców.
 - 1) Na pozór wydaje się, że Rebeka była bardziej winna niż Izaak, ponieważ ona była agresywna. Jednak Izaak powinien okazać więcej ostrożności.
 - 2) Zdaje się, że pozwolił, aby dominujący duch jego żony miał pełną władzę. Niezależnie od tego, komu przypiszemy winę, oboje rodzice wycierpieli bardzo wiele.
 - 3) Ezaw poślubił Chetycką kobietę, która była źródłem smutku jego rodziców (1 Mojż. 26,34.35). I chociaż Jakub poślubił Leę i Rachele, semickie dziewczyny z rodziny Rebeki, dopiero po dwudziestu latach powrócił z wnukami.
 - 4) Rebeka nigdy nie oglądała dzieci Jakuba (PP, 180). Jakże straszna to cena zapłacona za sianie ziaren niezgody przez okazywanie stronniczości wobec dzieci.

F. PODSUMOWANIE

1. *Nie kończmy jednak w ponurym nastroju.*

- a. Jak możemy mieć zjednoczoną rodzinę?
- b. Najlepszym sposobem jest utrzymywanie ścisłej więzi miłości między rodzicami oraz między rodzicami i dziećmi.
- c. Największe bezpieczeństwo jakie dzieci mogą mieć i element, który zwiąże ich ze sobą bardzo ściśle, to prawdziwa miłość między ich matką i ojcem.

2. *Gdy procent rozwodów jest tak wysoki, a wiele innych rodzin pozostaje w małżeństwie tylko formalnie, powinniśmy przyrzeć się naszemu życiu rodzinnemu i dokonać potrzebnych zmian.*

- a. Najlepszą pomocą w zapewnieniu rodzinnej jedności i małżeńskiej wierności jest pozwolenie Jezusowi Chrystusowi na bycie Panem naszego domu.

Notatki

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Drugi
sobota
kwietnia

Temat nabożeństwa: *Krzyż*

„Tylko moc krzyża może oddzielić człowieka od sił grzechu”
(MYO, 138)

Możo dnia

„Będzie wtedy jasne, że Ten, którego mądrość jest nieskończona, nie mógł obmyślić innego planu naszego zbawienia, jak tylko ofiarę Swego Syna. Wynagrodzeniem tej ofiary jest radość zaludnienia ziemi odkupionymi istotami, świętymi, szczęśliwymi i nieśmiertelnymi. Rezultatem konfliktu Zbawiciela z siłami ciemności jest radość dla zbawionych zanoszona ku chwale Bożej przez całą wieczność. Taka jest wartość duszy, za którą zapłacono cenę satysfakcjonującą Ojca. I sam Chrystus, oglądając owoce Swojej wielkiej ofiary, jest zadowolony” (GC, 652).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Kiedy obchodzimy się niesprawiedliwie z naszymi bliźnimi lub z naszym Bogiem, pogardzamy jego autorytetem i ignorujemy fakt, że Chrystus kupił nas za cenę Swego własnego życia. Świat okrada Boga w masowy sposób. Im więcej udziela Swego bogactwa, tym bardziej ludzie upierają się, że ono do nich należy i że będą go używali według swojej woli. Ale czy naśladowcy Chrystusa postępują według zwyczaju tego świata? Czy mamy tracić pokój sumienia, wspólnotę z Bogiem i z naszymi braćmi, ponieważ nie poświęcamy Jego sprawie części, którą on nazywa Swoją?” (CS, 78).

Tekst biblijny i pieśni

Rzymian 5,11.

Stary krzyż

Dzień po dniu

Opowiedz mi o Jezusie

Pieśń 152

Pieśń 431

Pieśń 146

Opowiadanie dla dzieci: *Najcenniejszy dar*

Pomoce

Piękny kamień.

Nauka

Najcenniejszy dar, jaki możemy dać Bogu to nasze życie.

Jednym z najcenniejszych diamentów na świecie jest diament Koh-i-noor, jeden z królewskich klejnotów Wielkiej Brytanii. Wyceniany jest na ponad dwa miliony dolarów. Przez pewien czas

należał on do Runjeet Singha, przywódcy Sikhów. Cenił go tak bardzo, że nigdy się z nim nie rozstawał. Kiedy zmarł, klejnot stał się własnością jego syna, Maharadży Dhuleepa Singha, który był dopiero chłopcem, kiedy zasiadł na tronie. Gdy był jeszcze chłopcem, jego armie walczyły z Brytyjczykami, ale zostały podbite. W podpisanym po wojnie traktacie, diament stał się własnością królowej Wiktorii. Kiedy go otrzymała, był nieobrobiony, ale uczyniła go pięknym przez szlifowanie i polerowanie.

Później młody indyjski książę udał się do Wielkiej Brytanii, aby zdobyć wykształcenie. Często więc odwiedzał rodzinę królewską. Pewnego dnia królowa posłała swoich sług, aby przynieśli ten diament z Wieży Londyńskiej, bo tam były przechowywane królewskie klejnoty. Przy następnej wizycie księcia królowa pokazała mu ten piękny diament.

Maharadza wziął go w swoje dłonie i przyjrzał mu się w świetle padającym z okna. Następnie, zwracając się do królowej, uklonił się i oddając go powiedział: „Dałem ci go wcześniej na twój rozkaz, kiedy będąc dzieckiem nie znałem jego wartości. Teraz jako dorosły człowiek oddaję ci go z własnej woli, w pełni znając jego wartość”. To był łaskawy gest i królowa była nim bardzo poruszona.

Prawdopodobnie gdy byłeś/-aś dzieckiem twoi rodzice poświęcili cię Panu. Być może nie wyróżnialiście się wtedy ani urodą i niewiele liczyło się z waszym zdaniem. Jednak teraz dorastacie i dowiedzieliście się więcej o swoim Panu, a także o tym, co to znaczy iść za Nim. Być może planujecie chrzest. Jak indyjski książę dał diament królowej, tak ty możesz oddać swoje życie Jezusowi, ponieważ go kochasz i taki jest twój wybór. Jakże szczęśliwy będzie Pan Jezus!

Plan kazania: *Teologia krzyża*

A. WPROWADZENIE

1. *Kiedy patrzymy na krzyż, łatwo jest skoncentrować się na detalach „agonii i krwawego potu”, prześmiewczym tłumie, ciemnym niebie i trzęsieniu ziemi.*
2. *Cbociaż nie powinniśmy zapominać o tym, co ludzie uczynili naszemu Panu, istota krzyża leży w tym, co Jezus uczynił dla człowieka.*
3. *Starożytny święty powiedział: „Wszystko, o co Jezus poprosił do zbawienia świata, to był krzyż”.*
4. *Paweł wciąż wracał do krzyża i uczynił go centralnym punktem swojej teologii, ponieważ było to narzędzie cudownego aktu miłości i samopoświęcenia, które czynią ludzi wolnymi — Galacjan 6,14.*

B. POMYSŁ KRZYŻA

1. Trzy pytania cisną się na usta.

a. Kiedy?

- 1) Bóg nie zastanawiał się nad krzyżem po fakcie zaistnienia grzechu. To był odwieczny plan — Efez. 1,4b.
- 2) Bóg nie był zaskoczony w nieświadomości, kiedy człowiek popadł w grzech. Jego odwieczny plan był gotowy. Koncentrował się wokół krzyża. Krzyż jest wiecznym faktem — Baranek Boży zabity od założenia świata. Od początku służby Jezusa, śmierć wiślała w powietrzu. Jej formą był krzyż.

b. Gdzie?

- 1) Gdzie zrodził się pomysł krzyża? W umyśle i sercu Boga-Ojca, zrodzony w miłości. Krzyż jest symbolem naszego oporu i buntu. Krzyż nie zmusza Boga do tego, aby nas miłował. Jest wynikiem i miarą Jego miłości do nas.
- 2) W Starym Testamencie widzimy prototypy lub cienie krzyża: ofiara za grzech i Dzień Pojednania. Ale kiedy nadeszło „wypełnienie czasu”, znalazły one swoje wypełnienie.

c. Dlaczego?

- 1) Są dwa powody śmierci Jezusa na krzyżu — 1 Piotra 3,18b:
 - a) Umarł z powodu Bożej miłości do nas. Sedno ewangelii znajdujemy w Jan 3,16.
 - b) Umarł, aby przyprowadzić nas z powrotem do Boga. Krzyż jest niezapomnianą pamiątką starożytności, jakich Ojciec dołożył, aby przywieść Swe dzieci do domu.

C. WYPEŁNIENIE KRZYŻA

1. Nigdy nie zrozumiemy tajemnicy krzyża.

- a. Nigdy całkowicie nie zrozumiemy zadośćuczynienia. Pamiątujemy jednak o jednej sprawie. Bóg pojednał świat ze Sobą — 2 Kor. 5,19a.
- b. Bóg nie może być pokonany przez ludzkie grzechy.
 - 1) Krzyż jako sedno naszej wiary zapewnia o tym. Bóg nie darował nam naszych grzechów, ale wziął je na siebie i zbawił cały świat od ich wiecznych skutków.
- c. Stary Testament przepowiedział Jego przyjście i cierpienie. „Gdy czas się wypełnił”, Jezus przyszedł.
 - 1) Jego narodzenie jest ozdobą historii.
 - 2) Jego życie było doskonałe.
 - 3) Mógł umrzeć za nasze grzechy, ponieważ sam ich nie popełnił.

- 4) Jego zadośćuczynienie było doskonale i całkowite, zastępujące wszystkie cienie — patrz: Hebr. 9,11.12.

D. POSTRZEGANIE KRZYŻA

1. *Niektórzy, tak jak Grecy, poszukują mądrości.*
 - a. Świat zgadza się, że prawie 2000 lat temu, w małej prowincji Cesarstwa Rzymskiego, wędrowny prorok żydowski imieniem Jezus został ukrzyżowany na rzymskim krzyżu. Jednakże świat nie zgadza się co do znaczenia tego wydarzenia.
 - b. Dla nich głoszenie krzyża jest wielką głupotą, o czym Paweł przypomina koryntianom: 1 Kor. 1,21.
2. *Dla innych, na przykład Żydów, mowa o krzyżu jest obrazą.*
 - a. Jest on dla nich kamieniem obrazy — 1 Kor. 1,23.
 - b. „Wtedy ustaje zgorszenie krzyża” — Gal. 5,11.
3. *Ci, którzy są prawdziwymi chrześcijanami, dostrzegają, czym jest krzyż i jakie jest jego znaczenie.*
 - a. Możliwe są dwie reakcje, kiedy osoba naprawdę zrozumie, czym jest krzyż i jakie jest jego znaczenie.
 - 1) Jedną z nich jest brak wiary. Możemy powiedzieć, że Jego wymagania są dla nas zbyt wysokie. „Precz a nim. Niech będzie ukrzyżowany”.
 - 2) Drugim rezultatem jest przekonanie o grzechu. Tylko wtedy, gdy widzimy Boga, Jego miłosierdzie i zajęcie przez Niego naszego miejsca, rozumiemy, jakimi jesteśmy.

E. PODSUMOWANIE

1. *Patrzmy na ten krzyż, bo tam miłość przeszła wszelki rozum.*
2. *Tam miłość wysuwa argument, którego nie można obalić.*
3. *Tam miłość przedstawia nam pełną prawdę, aby wszelkie wątpliwości i pytania zostały uciszone. Wtedy naszym pragnieniem będzie tylko wielbienie Boga.*
4. *Dziękujmy Bogu mówiąc razem z poetą:*

*Nie wiem, jak krzyż Golgoty
od grzechu świat uwolnił;
Wiem tylko, że jego niezrównana miłość
Wlala Bożą miłość do mego serca.*

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Trzeci
sabot
kwietnia

Temat nabożeństwa: *Radość przychodzi z poranka*

Często dopiero po najciemniejszych momentach w naszym życiu otrzymujemy jasną, nową nadzieję; nadzieję opartą na odpuszczeniu grzechów i skrusze w naszym życiu.

Motto dnia

„Często smucimy się, ponieważ nasze złe czyny przynoszą nam nieprzyjemne konsekwencje. Ale to nie jest pokuta. Prawdziwy żal za grzechy jest rezultatem działania Ducha Świętego. Duch objawia niewdzięczność serca, które lekceważyło i zasmucało Zbawiciela. Przyprawia nas także w skrusze do stóp krzyża. Każdy grzech rani Jezusa od nowa. Gdy patrzymy na tego, którego przebodliśmy, żałujemy grzechów, które sprowadziły na Niego udrękę. Taki żal będzie prowadził do wyrzeczenia się i zaniechania grzechu. Światowy człowiek może uważać taki żal za słabość. Jednakże jest on siłą, która wiąże skruszonego grzesznika z Nie skończonym więzami nie do rozerwania” (DA, 300).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Zasada krzyża Chrystusowego przywodzi wszystkich wierzących do wypierania się własnego ja, przekazywania światła innym i dzielenia się środkami do poszerzania jego kręgów. Jeśli są w łączności z niebem, zaangażują się do pracy w harmonii z aniołami” (3T, 382).

Tekst biblijny i pieśni

Psalm 30, 1-12.

Przyjaciela mam

Pieśń 426

W mym sercu miłość łśni

Pieśń 273

Opowiadanie dla dzieci: *Miłosierdzie wynagrodzone*

Pomoce

Coś jasnego i błyszczącego.

Nauka

„Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” — Mateusz 5, 7.

Wiele lat temu, kiedy trwały walki między wczesnymi osadnikami w Ameryce a Indianami, jeden z osadników został wzięty do indiańskiej niewoli. Miła za miłą przemierzał lasy, góry i doliny

krain, których nie znał. Kiedy w końcu dotarli na miejsce, zamknięto go w szalasię i pozostawiono w samotności.

Przez następne kilka godzin przychodziły do jego głowy bardzo smutne myśli. Wyobrażał sobie Indian naradzających się między sobą i myślał, że na pewno niedługo umrze. Myślał o swojej żonie i dzieciach na farmie, na którą tak ciężko pracował.

Ale jego myśli zostały przerwane dźwiękami zbliżających się kroków. W drzwiach pojawił się samotny Indianin. Palcem na ustach wskazywał na milczenie. Potem dał uwieczonemu pistolet, trochę jedzenia i powiedział: „Idź za mną. Jestem twoim przyjacielem”.

Przez moment wahał się. „A może to pułapka?” — myślał. Zdecydował jednak zaryzykować i pójść za tym mężczyzną, ponieważ było coś przyjaznego w jego twarzy. Po cichu, dwaj mężczyźni wyczołgali się z szalasię i przedostali się do lasu. Szli dwa dni i dwie noce. A na szczycie pewnej góry, Indianin gestem ręki wskazał na dolinę przed ich oczami i zapytał: „Poznajesz?” „O tak,” — powiedział osadnik. — „To jest mój dom”.

„Tak”, — odrzekł Indianin. — „Wiele lat temu okazałeś mi miłosierdzie. Byłem wycieńczony, nie miałem ani jedzenia, ani wody. Wielu odwróciło się ode mnie, ale ty byłeś dla mnie dobry. Ty już o tym zapomniałeś, ale ja nie zapomniałem o twojej łagodności. Teraz chciałem ci za to podziękować”. I z tymi słowami odszedł.

Tak, oplaca się okazywać innym miłosierdzie. Nie tylko w tym życiu otrzymamy wiele w zamian, ale w przyszłym życiu Jezus wynagrodzi miłosiernych.

Plan kazania: *Radość pojawia się z poranka*

A. WPROWADZENIE

1. *Psalmista z naszego tekstu biblijnego, po przejściu przez ogień smutku, bólu i doświadczeń, znalazł dla swojej duszy balsam Gileadu.*
 - a. Oto jego doświadczenie: „Zmieniłeś skargę moją w taniec, rozwiązałeś mój wór pokutny i przepasałeś mnie radością” — Psalm 30,12.
 - b. Jego wiara mówiła mu, że „wieczorem bywa płacz, ale rankiem wesele” — w. 6b.
2. *Religie inne niż chrześcijaństwo i jego przodek — judaizm twierdzą, że płacz, próby i ból są sprawami, których należy unikać. Ci, którym nie udało się ich uniknąć są nieszczęśliwymi.*
 - a. Tylko chrześcijaństwo pokazuje zdrowy sposób radzenia sobie z tymi nieproszonymi gośćmi.
3. *„Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni”. Są to słowa niosące zapewnienie szczególnie w trzech sytuacjach.*

B. SŁOWA TE SĄ ZGODNE Z FAKTAMI DOŚWIADCZENIA NAWRÓCENIA

1. *Żal przekonania o grzechu jest ulagodzony radością przebaczenia.*
 - a. Każdy chrześcijanin pamięta „noc” płaczu towarzyszącą przekonaniu przez Ducha Świętego o grzechu, zanim nawrócenie nadeszło z „poranka” — Ps. 32, 1.
 - b. Możemy sparafrazować nasz tekst następująco: „Błogosławiony jest grzesznik, który żałuje swego grzechu, bo będzie pocieszony, kiedy znajdzie przebaczenie i pokój Boży w zbawieniu”.
2. *Nie każdy żal jest błogosławiony.*
 - a. Tylko żal za grzechy, który prowadzi do pokuty jest błogosławiony — 2 Kor. 7,9.10.
3. *Każdy żal za grzechy jest błogosławiony.*
 - a. „Błogosławieni, którzy się smucą”.
 - b. Nowy Testament pełen jest takich przykładów.
 - 1) Syn marnotrawny był przykutym smutkiem grzesznikiem. Powitanie, jakie zgotował mu ojciec symbolizuje pocieszenie, jakie Bóg przygotował dla grzeszników, którzy żałują swojego grzechu (COL, 204).
 - 2) Kobieta, która wypłakiwała łzy pokuty i wdzięczności u stóp Jezusa została pocieszona, kiedy Jezus powiedział jej: „Odpuszczone są grzechy twoje” — Łuk. 7,48b.

C. SŁOWA TE SĄ ZGODNE Z FAKTAMI ROZWIJAJĄCEGO SIĘ, WZBOGACAJĄCEGO SIĘ I POGŁĘBIAJĄCEGO SIĘ CHRZEŚCIJAŃSKIEGO ŻYCIA

1. *Radość przychodzi z poranka.*
 - a. Spiesząc do celu chrześcijańskiego życia, płacz często jest naszym gościem w nocy, ale zawsze i niezmiennie, w coraz cudowniejszy sposób „radość przychodzi z poranka”.
 - b. Dorastając do „wymiarów pełni Chrystusowej” (Efez. 4,13b), nasza zdolność radzenia sobie z życiem zwiększa się, nasza wrażliwość na krzywdy i nieszczęścia wyostri się, a nasza walka z grzechem pogłębia się do konfliktu coraz bardziej zacieklego i morderczego. Prawdą jest także, że wzrasta również nasza zdolność odczuwania radości Królestwa Niebieskiego.
 - c. Jak powiedział prorok Izajasz, Jezus przewyższał innych jako „mąż boleści, doświadczony w cierpieniu”.

2. *Wzrost w Chrystusie zwiększa naszą wydajność życiową, a przez to także naszą zdolność odczuwania bólu lub radości.*
 - a. Biolog umieszcza żywe istoty na skali życia ze względu na odporność na ból i zdolność odczuwania radości.
 - b. Nikt nie może cierpieć tak, jak dorosła i dojrzała istota w Chrystusie. Z drugiej strony nikt nie może cieszyć się taką radością, jaką ona się cieszy. „Błogosławieni, którzy się smucą” tak, jak może tylko prawdziwy chrześcijanin, „albowiem oni będą pocieszeni” wszelkim pocieszeniem Boga, którego świat nie zna.
3. *Wzrost w Chrystusie wzmacnia naszą wrażliwość na krzywdy, nieszczęścia i przykrości tego świata.*
 - a. Nie możemy wzrastać w poznaniu i podobieństwie Chrystusa bez przyjęcia Jego miłości dla świata i w konsekwencji Jego smutku dotyczącego grzechów tego świata.
4. *Wzrost w Chrystusie pogłębia w naszym życiu konflikt z grzechem.*
 - a. Jeśli rozwijamy moc opierania się grzechowi, żałujemy coraz bardziej za nasze porażki, kiedy potykamy się i upadamy. „Błogosławieni, którzy się smucą” głębokim smutkiem nad swoimi niedociągnięciami i grzechami, „albowiem oni będą pocieszeni” pełnią radości.

D. SŁOWA TE SĄ I ZAWSZE BĘDĄ ZGODNE Z FAKTAMI WIECZNOŚCI

1. *Przykład. Bylem kiedyś gościem w domu człowieka, który był doskonałym fotografem-amatorem. Pewnego popołudnia nie zastałem go. Na moje pytanie: „Gdzie jest Harley?”, jego żona odpowiedziała: „Jest w ciemni. Zaraz stamtąd wyjdzie”. Za parę minut naprawdę wyszedł z wywołanymi zdjęciami, na których wyraźnie można było widzieć obraz. Fotograf zawsze zabiera negatywy do ciemni, aby je wywołać. To właśnie w ciemni obraz staje się coraz bardziej wyraźny.*
 - a. Czy historia ta nie przedstawia, przynajmniej w części, co oznaczają w naszym życiu cierpienie i smutek?
 - b. Pewnego dnia Bóg wyniesie nasz wyraźny obraz na światło doskonałego dnia nieba – 1 Kor. 15,49.

E. PODSUMOWANIE

„I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przemienęły” – Obj. 21,4.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Czwarty
sobota
kwietnia

Temat nabożeństwa: *Trójca*

Niebiańskie trio to trzy żywe osoby. W imieniu tych trzech wielkich potęg – Ojca, Syna i Ducha Świętego – ci, którzy otrzymują Chrystusa przez żywą wiarę zostają ochrzczeni. Moce te będą współdziałały z posłusznymi obywatelami nieba w ich nowym życiu w Chrystusie.

Motło dnia

„Bóg nie może być porównany z rzeczami, które uczynione zostały przez Jego ręce. Są to tylko ziemskie istoty i rzeczy cierpiące pod Bożym przekleństwem z powodu grzechu człowieka. Ojciec nie może być opisany w kategoriach tego świata. Ojciec jest materialnie pełnią Bóstwa i jest niewidoczny dla ludzkiego wzroku. Syn jest objawioną pełnią Bóstwa. Słowo Boże stwierdza, że jest „odbiciem Jego istoty”. Chrystus jest istniejącym uprzednio i samoistniejącym Synem Bożym. /.../ Mówiąc o swojej preegzystencji, Chrystus przenosi nasz umysł w nieskończone wieki. Zapewnia nas, że nigdy nie było takiego czasu, kiedy nie byłby w ścisłej łączności z wiecznym Bogiem. Pocieszyciel, którego Chrystus obiecał posłać po wniebowstąpieniu, jest mocą boskiej łaski dla tych, którzy przyjmują i wierzą w Chrystusa jako osobistego Zbawiciela” (EŁ, 614,615).

Wprowadzenie do zbierania darów

Czytaj: Łuk. 14,16-21.

„Przypowieść ta przedstawia stan wielu wyznających wiarę w prawdę na obecny czas. Pan posłał im zaproszenie na wieczerzę, którą przygotował dla nich wielkim kosztem. Ale sprawy tego świata zdają się im być ważniejsze, niż niebieski skarb. Zaproszeni są do korzystania z rzeczy o wiecznej wartości. Ich pola, bydło i ich domy wydają się im ważniejsze niż posłuszeństwo niebiańskiemu zaproszeniu, tak że sprawy te biorą górę nad każdym boskim skarbem. Ziemskie sprawy są traktowane jako wytłumaczenie ich nieposłuszeństwa niebieskiemu wezwaniu: ‘Przyjdźcie, bo już wszystko gotowe’” (3T, 383,384).

Tekst biblijny i pieśni

2 Kor. 13,13; Mat. 28,19.

Święty, święty, święty Pieśń 32

Wszecmocny Boże Pieśń 43

Opowiadanie dla dzieci: *Nie czekaj na ostatnią chwilę*

Pomoce

Brak.

Nauka

„Pamiętaj o swoim Stwórcy w kwiecie swojego wieku” —
Kaz. Sal. 12,1.

Był sobie kiedyś młody książę, który układał plany na całe swoje życie.

„Przez następne dziesięć lat”, — powiedział, — „zamierzam podróżować i zobaczyć, co tylko można w innych krajach. Potem”, — kontynuował, — „poświęcę następne dziesięć lat sprawom państwa.

„Następnie chcę spędzić dziesięć lat na przyjemnościach z moimi przyjaciółmi.

„A potem poświęcę ostatnie dziesięć lat mojego życia na służbę dla Boga”.

Był bardzo zadowolony ze swojego planu i z radością zabrał się do jego wypełnienia. Wyruszył do innych krajów i podróżował przez wiele lat. Zanim jednak minęło dziesięć lat młody książę już nie żył. Nie udało mu się poświęcić dziesięciu lat sprawom państwa. Nie przeznaczył też dziesięciu lat na radowanie się obecnością przyjaciół i uciechy tego świata. Co najsmutniejsze, nie udało mu się przeżyć dziesięciu lat, które obiecał swemu Bogu.

Czyż nie o wiele lepiej byłoby, gdyby zaplanował poświęcenie wszystkich lat swemu Bogu. Kaznodzieja Salomon (12,1) przypomina nam, abyśmy uczynili to póki jesteśmy młodzi. Bóg pragnie, abyś poświęcił/-a Jemu swoje życie, gdy jesteś młody/-a.

Plan kazania: *Co Biblia mówi na temat Trójcy?*

A. WPROWADZENIE

1. *Doktryna o Trójcy jest znakiem wyróżniającym chrześcijaństwa.*
2. *Musimy jednak pamiętać, że rozumowe „udowodnienie” Trójcy jest niemożliwe.*
3. *Trynitarna natura Boga dana jest człowiekowi w boskim objawieniu. Przeplata się przez cały Stary i Nowy Testament.*
4. *Biblia przedstawia Boga jako Byt racjonalny, nieskończony w Swoich atrybutach miłości, świętości, mądrości, mocy, majestatu, sprawiedliwości, prawdy i dobra.*
5. *Przedstawia Go także jako Jedyne, który zewnątrznie istnieje w trzech Osobach, które stanowią jedno w istocie i celu.*

B. ISTNIEJE JEDEN BÓG

1. W Starym Testamencie.

- a. W Starym Testamencie objawiał się w Szemie (5 Mojż. 6,4,5), którą rozpoczynało się każde żydowskie nabożeństwo.
- b. W Dekalogu (2 Mojż. 20,3).
- c. Przez proroków (Izaj. 45,5,6).

2. W Nowym Testamencie.

- a. Objawiony jest w słowach Jezusa (Jan 10,30), słowach Jakuba (Jak. 2,19) i w słowach Pawła (1 Kor. 8,4-6).
- b. Jest opisany jako Ojciec, „z którego pochodzi wszystko” (w. 6) i w którym „żyjemy i poruszamy się, i jesteśmy...” (Dz. Ap. 17,28).

3. Adam i Ewa.

- a. Wierzyli w jednego Boga. Grzech jednakże dał początek politeizmowi, ponieważ, w swojej winie, człowiek stworzył bogów, których mógłby obłąkawić.
- b. Upadły człowiek obawiał się demonstracji sił przyrody, więc oddawał cześć burzy, wiatrowi, ogniewi, słońcu, etc.
- c. Dzisiaj szatan wabi nas rzeczami materialnymi, aż stają się one dla nas bogami.

C. JEDYNY BÓG ISTNIEJE JAKO TRZY OSOBY

1. Pierwszy wniosek o istnieniu Trójcy.

- a. Znajdujemy go w 1 Mojż. 1,1, kiedy Mojżesz użył liczby mnogiej boskiego Imienia. „Na początku stworzył Bóg (Elohim) niebo i ziemię”.

2. Użycie powtórzeń.

- a. Kilka fragmentów używa powtórzeń imienia Bożego, co wskazuje na rozróżnienie między „Bogiem” a „Bogiem” (patrz: Ps. 45,6,7; 110,1 [mesjanistyczne: odnośniki]; Oz. 1,7; Hebr. 1,8,9).
- b. Inne ważne fragmenty mówią o Aniele Jahwe (1 Mojż. 16,7-14; 22,11-16; 2 Mojż. 3,2-7; Sędz. 13,19-22).

3. W Nowym Testamencie nie ma żadnego sporu ani kontrowersji.

- a. Nauczanie Jezusa jest wszędzie trynitarnie — Mat. 3,16.17.
 - 1) Rozmawia z Ojcem i mówi o Duchu Świętym i czyni to bez żadnego wyjaśnienia (patrz: Jan 14,16.17; 15,26).

4. Paweł.

- a. Apostoł Paweł daje apostołskie błogosławieństwo w 2 Kor. 13,14. Jest ono modlitwą zanoszoną do Chrystusa o jego łaskę, do Ojca o Jego miłość i do Ducha Świętego o Jego społeczność.

- b. Boskość i równość każdej osoby bóstwa są przyjęte za rzecz naturalną.
 - c. Bóg istnieje w trzech Osobach. Każda z nich, będąc jedną w istocie, jest równa innym w mocy i chwale.
5. *Wielkie Zlecenie*.
- a. Oto następujący przykład wskazania na jedność i zgodność Trójcy — Mat. 28,19.20; Jan 14,26; 17,1.22.

D. PODSUMOWANIE

1. *Ojciec jest Bogiem.*

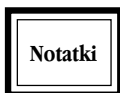
- a. W 1 Kor. 8,6 Paweł deklaruje: „Wszakże dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec, z którego pochodzi wszystko”. Paweł identyfikuje się jako „apostoł /.../ przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca” (Gal. 1,1).

2. *Syn jest Bogiem.*

- a. Najmocniejsze stwierdzenia w Nowym Testamencie — Hebr. 1,3; Jan 1,1.14; Kol. 2,9.
- b. Czym jest istota? Są to niezbędne atrybuty, które opisują Boga. Syn jest dokładnym wyrażeniem tej istoty. Atrybuty Bóstwa przypisane tylko Bogu są również przypisane Synowi:
 - 1) świętość (Jan 6,69; Hebr. 7,26);
 - 2) niezmienność (Hebr. 1,11-12; 13,8);
 - 3) wszechmoc (Mat. 28,18);
 - 4) wszechwiedza (Mat. 9,4; Jan 16,30);
 - 5) życie (Jan 1,4; 11,25; 14,6);
 - 6) wieczność (Jan 1,1; 8,58; 17,5; Hebr. 1,8);
 - 7) wszechobecność (Mat. 28,20);
 - 8) sąd (Mat. 25,31-46);
 - 9) stworzenie (Jan 1,3.10; Kol. 1,16.17).

3. *Duch Święty jest Bogiem.*

- a. Piotr wyraził to w swoich słowach do Ananiasza (Dz. Ap. 5,3.4).
- b. Paweł to stwierdza (1 Kor. 2,11).
- c. Jezus nawiązał w Wielkim Zleceniu Ewangelicznym (Mat. 28,19.20) do tego, że Duch Święty jest w bóstwie równy Ojcu i Synowi.

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Pierwszy
sabot
maja

Temat nabożeństwa: *Błogosławieństwa*

„Kazanie na Górze jest niebiańskim błogosławieństwem dla świata — głosem z tronu Boga. Dane zostało ludzkości, aby było dla niej prawem obowiązku i światłem nieba, jej nadzieją i pocieszeniem w przygnębieniu i jej radością we wszystkich jej zajęciach przy zmiennych kolejach losu” (MB, przedmowa, s. vii).

Motto dnia

„Słowa wypowiedziane przez Chrystusa na Górze Błogosławieństw zachowują swoją moc przez wszystkie wieki. Każde zdanie jest klejnotem ze skarbca prawdy. Zasady wyrażone w tej wypowiedzi dotyczą wszystkich wieków i wszystkich klas ludzi. Z boską mocą Chrystus wyraził swoją wiarę i nadzieję, wskazując na grupę za grupą jako błogosławione, ponieważ mają sprawiedliwe charaktery. Żyjąc życiem jego dawcy, przez wiarę w Niego, każdy może osiągnąć standardy objawione w Jego słowach” (MB, przedmowa, s. viii).

Wprowadzenie do zbierania darów

„On (Bóg) dał Swemu ludowi plan do gromadzenia funduszy dla samofinansującego się przedsięwzięcia. Boży plan systemu dziesięciny jest piękny w swej prostocie i równości. Wszyscy mogą uchwycić się go z wiarą i odwagą, ponieważ jego początek jest boski. Połączone są w nim prostota i użyteczność i nie wymaga głębokiej nauki, aby go zrozumieć i wypełnić. Każdy może czuć, że ma swój dział w posuwaniu cennej pracy zbawienia naprzód. Każdy mężczyzna, kobieta i młodzieniec może stać się Pańskim skarbnikiem i jednostką zaspokajającą wymagania skarbcza. Apostoł mówi: ‘Niech każdy z was odkłada u siebie i przechowuje to, co może zaoszczędzić’” (3T, 388.289).

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 5, 1-12.

Prowadź, Królu Pieśń 428

To, co najlepsze Pieśń 598

Opowiadanie dla dzieci: *Jak być silnym?*

Pomoce

Brak.

Nauka

Nie ufać we własne siły, ale w te, które otrzymujemy od Boga.

Jan Napoli nie był ani postawnym, ani szczególnie silnym człowiekiem. Nie był nim przynajmniej do 25. sierpnia 1950 r., kiedy dowiedział się, jak silnym może być.

Był rybakiem, a tego dnia naprawdę poszczęściło mu się w połowach łososia na wybrzeżu Kalifornii. Było bardzo mgliście, kiedy wracał do Zatoki San Francisco. Nagle jednak to, co zobaczył wprawiło go w zdumienie. We mgłę statek szpitalny zderzył się z inną łodzią. W oceanie było dużo ludzi, którzy próbowali utrzymać się na wodzie.

Jan Napoli był sam, ale musiał coś zrobić. Wciągnął na pokład swojej małej łódki tak wielu ludzi, jak tylko mógł. Oznaczało to wyrzucanie za burtę skrzynek wypełnionych łososiem — poświęcenie setek dolarów — ale ludzie byli ważniejsi od ryb.

„Boże”, — modlił się cały czas. — „Daj mi siły do wyciągnięcia wszystkich ludzi”.

Bóg słyszał tę modlitwę i dał mu siłę, o której Jan nie wiedział, aż do czasu, kiedy uratował od śmierci przez utonięcie siedemdziesiąt osób.

Nie znajdował innego wyjaśnienia swojej siły, jak tylko Bożą odpowiedź na jego modlitwę.

Tak, Bóg może to uczynić. On dał siłę Dawidowi, aby zabił silnego wielkoluda. On także dał siłę Samsonowi.

On daje także inny rodzaj siły. Nazywamy ją siłą duchową. Możemy myśleć, że nie posiadamy siły do przezwyciężenia pokus lub do zerwania ze złymi nawykami. Bóg jednak może dać nam siłę do stoczenia najcięższych walk z naszym wrogiem i do przezwyciężenia najsilniejszych przyzwyczajzeń. Musimy jednak prosić Go o Jego siłę.

Plan kazania: *Pytania na temat Błogosławieństw*

A. WPROWADZENIE

1. *Prawdopodobnie żadne stwierdzenia Jezusa nie są tak dobrze znane, a przy tym tak słabo rozumiane jak Błogosławieństwa. Większość ludzi można przypisać do jednej z trzech grup na podstawie ich stosunku do Błogosławieństw.*
 - a. W pierwszej grupie są ci, którzy mówią: „Kiedy o nich myślę, to nie wiem, co one oznaczają. Nigdy nie chciałem/-am się tego dowiedzieć i nie zależy mi na tym”.
 - b. W drugiej grupie są ci, których nastawienie jest następujące: „Myślałem/-am na temat Błogosławieństw. Chciałbym/Chciałabym posiadać te wartości, ale one nie są dla mnie. Te ideały są dla mnie za wysokie. Nie uda mi się ich osiągnąć”.

- c. Trzecią grupę stanowią ci, którzy mówią: „Błogosławieństwa są idealistyczne. Tylko Jezus przejawiał je w doskonały sposób. Bycie łagodnym, miłosiernym i czystego serca — to cechy, które posiadziemy w niebie. One nie są na teraz”.

B. CZYM SĄ BŁOGOSŁAWIEŃSTWA

1. Błogosławieństwa są jasnymi i prostymi stwierdzeniami faktów, stwierdzeniami prawdziwymi, a nie obietnicami nagrody.

- a. Jezus nie mówi, że jeśli osoba jest uboga w duchu to:
- b. On da jej królestwo, aby uczynić ją szczęśliwą. Ubodzy w duchu są szczęśliwi, ponieważ „ich jest Królestwo Niebieskie” — w. 3b.
- c. Jezus nie daje nam darów, aby nas uczynić szczęśliwymi. On stwarza w nas takie warunki, które umożliwiają nam znalezienie szczęścia wszędzie.
- d. On wszystko uczyni. Jezus współdziała z osobą, aby stworzyć w niej charakter odbijający Chrystusa i dać szczęście niezależnie od zewnętrznych okoliczności.

2. Błogosławieństwa nie opisują siedmiu różnych grup ludzi, ale siedem różnych cech charakteru lub elementów chrześcijańskiej doskonałości w jednym człowieku.

- a. Kto jest chrześcijaninem?
 - 1) Obywatel Królestwa. Jezus opisuje, co chce stworzyć w poddanych Swego Królestwa.
 - 2) Całe Kazanie na Górze dotyczy charakteru i zachowania obywateli Królestwa, tych, którzy stali się chrześcijanami. Na samym początku przedstawiony jest charakter, jaki Chrystus chce mieć w swoich naśladowcach. Cechy te wzajemnie się sobie wykluczają.
 - 3) Są od siebie zależne. Jeśli osoba jest „cicha”, ma być także „miłosierna”. Jeśli „miłosierna”, to i „czystego serca”.

C. CZEGO UCZĄ BŁOGOSŁAWIEŃSTWA?

1. Błogosławieństwa przedstawiają Chrystusową naukę o Królestwie.

- a. Królestwo Niebieskie jest wszędzie tam, gdzie prawa nieba panują w sercach ludzkich.
- b. Kiedy Jezus mówi o Swoim Królestwie, wypowiada się z pozycji duchowego autorytetu. Jego prawa zostały zainicjowane przez Chrystusa i one opisują Jego charakter. Jezus chce prowadzić ludzkość w błogosławieństwach tego Królestwa.

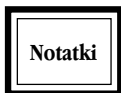
2. *Błogosławieństwa przedstawiają Chrystusową naukę o szczęściu.*
 - a. W tym względzie Błogosławieństwa dokładnie przeciwstawiają się poglądom świata.
 - 1) Kim są szczęśliwi ludzie?
 - 2) Świat mówi: „Bogaci, sławni, ci, którzy żyją w wygodach i luksusie”. Gdyby człowiek cielesny przedstawiał listę Błogosławieństw, brzmiałaby mniej więcej następująco: „Błogosławieni bogaci, sławni, dobrze urodzeni i wykształceni...”.
 - 3) Ale nie Chrystus! Ludzie doszukują się szczęścia w zewnętrznych okolicznościach. Chrystus koncentruje się na charakterze.
 - b. Szczęście nie zależy od tego, co mamy, ale od tego, kim jesteśmy.
 - c. Szczęście nigdy nie zależy od warunków zewnętrznych, ale od wewnętrznego ducha.
 - d. Dlatego Jezus mówi: „Błogosławieni ubodzy w duchu, ...którzy się smucą, ...cisi, ...miłosierni, ...czystego serca...”. Są to wewnętrzne cechy serca, a nie zewnętrzne okoliczności.

D. JAKIE KORZYŚCI MOŻEMY ODNIEŚĆ ZE STUDIUM BŁOGOSŁAWIEŃSTW?

1. *Studiując ten doskonały obraz chrześcijańskiego charakteru, będziemy w stanie zobaczyć, jakimi jesteśmy.*
 - a. Dzięki temu standardowi będziemy mogli zobaczyć, ile nam nie dostaje i będziemy mogli modlić się o moc do walki z pokuszeniem.
2. *Studiując ten doskonały obraz chrześcijańskiego charakteru, możemy zobaczyć, jakimi powinniśmy być, jakimi Chrystus pragnie nas mieć.*
 - a. Wiedząc to, zmierzajmy do celu — Filip. 3,14a.
 - b. „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” — Filip. 4,13.

E. PODSUMOWANIE

Błogosławieństwa są wezwaniem, abyśmy objawiali w naszym życiu Chrystusa dzięki działaniu Boga.

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Drugi
sabaty
maja

Temat nabożeństwa: *Oddaj to, co masz Bogu*

„Bóg daje każdemu człowiekowi pracę i wymaga działania zgodnie z powierzoną odpowiedzialnością. On nie wymaga wzrostu o dziesięć talentów od człowieka, któremu powierzył tylko jeden. Nie oczekuje od biedaka jałmużny, którą daje bogaty. Nie oczekuje także działania i siły zdrowego człowieka od tego, który jest słaby i chorowity (2T, 667).

Motto dnia

„Dawać znaczy żyć. Życie, które będzie zachowane, to życie poświęcone służbie dla Boga i bliźniego. Ci, którzy dla Chrystusa poświęcają swoje życie w tym świecie, otrzymują je w wieczności. Życie przeżyte samolubnie jest jak zjedzone ziarno. Znika i nie ma żadnego wzrostu. Zasada służenia sobie jest zasadą samozagłady. Wszyscy, którzy nieśli z Jezusem krzyż poświęcenia, dzielili będą z Nim Jego chwałę” (DA, 623.624).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Każdy człowiek jest Bożym szafarzem. Każdemu Mistrz powierzył środki, ale człowiek uważa je za swoje. Chrystus mówi: „Sprawuj nad nimi pieczę, aż przyjdę”. Nadchodzi czas, kiedy Chrystus upomni się o swoją własność z odsetkami. Wtedy powie każdemu szafarzowi: „Zdaj sprawę ze swojego szafarstwa”. Ci, którzy zakopali pieniądze Pana w chustce w ziemi, zamiast oddać je bankierom i ci, którzy roztrwonili je wydając na niepotrzebne rzeczy, zamiast inwestować w Jego dzieło, nie otrzymają akceptacji Mistrza, ale spotkają się ze zdecydowanym potępieniem” (3T, 385.386).

Tekst biblijny i pieśni

2 Mojż. 4, 1-8.

Wszystko Tobie dziś oddaję

Twoim być, o Zbawco

Pieśń 361

Pieśń 364

Opowiadanie dla dzieci: *Bez plamy i bez zagniecenia*

Pomoce

Brak.

Nauka

Usuńmy skazy z naszych charakterów przez obmycie słowem, które oczyszcza nas od plam grzechu.

„No, wszystko zrobione!”, mówi matka i spogląda na stopy prześcieradeł, ręczników, na bieliznę, chusteczki, a także na koszule, bluzki, spódnice i sukienki na wieszakach, wszystko czyste i gładkie, gotowe do noszenia.

Może być zmęczona składaniem i prasowaniem wszystkich ubrań, ale ma poczucie satysfakcji i jest zadowolona ze swojej pracy. Wie, że za tydzień będzie musiała to robić od nowa: usuwanie plam, pranie, suszenie i prasowanie. To jest część pracy, którą trzeba robić cały czas.

Efez. 5,27 mówi nam, że Jezus pragnie uczynić nas czystymi, jak te czyste ubrania, które nasza mama ma dla nas — bez plamy, zagnieceń ani niczego takiego.

W czasie dnia gniciemy nasze ubrania, plamimy je błotem, tłuszczem lub jedzeniem. Musimy zmieniać je i zakładać coś czystego.

W ten sam sposób nasze charaktery brudzą się i gniją przez kontakt ze światem. Musimy więc przejść proces usuwania plam, prosząc Jezusa o oczyszczenie nas z brudu grzechu. Potrzebujemy wciąż przechodzić przez ten proces, jak nasze ubrania.

Czy każdego dnia prosisz Jezusa, aby uczynił twój charakter czystym i pięknym?

Plan kazania: ***Oddaj to, co masz Bogu***

Tekst: 2 Mojż. 4,2.

A. WPROWADZENIE

1. *Jakże wielkie było upokorzenie Mojżesza! Najprawdopodobniej wyglądał dnia, kiedy zasiądzie na tronie Egiptu. Zamiast tego, z dala od cywilizacji, doglądał owiec na pustkowiu.*
2. Co dokonało tak drastycznej zmiany? Próbował wyprzedzić Boże działanie.
 - a. Czy możecie wyobrazić sobie matkę Mojżesza, w czasie tych wczesnych lat dzieciństwa, szepczącą, że powinien pamiętać, iż jest Hebrajczykiem i że pewnego dnia Bóg powoła kogoś, kto wyzwoli Hebrajczyków z niewoli?
 - b. Przez następne 40 długich lat Mojżesz modlił się do Boga o uwolnienie Hebrajczyków.
 - c. Oto jego błąd: pewnego dnia, gdy widział Egipcjanina źle obchodzącego się z Hebrajczykiem, zabił go i zakopał jego ciało w piasku. Później uciekał w wielkim strachu. Jakże straszliwą cenę musimy nieraz płacić za naszą niecierpliwość i popędlliwość!
3. *Bóg jednak nie zapomniał o Mojżeszu. I właśnie tutaj, przy płonącym krzaku jest gotowy użyć Mojżesza w służbie, którą dla niego zaplanował.*

- a. Bóg działa we wszystkich okolicznościach. Nawet czterdziestoletnia dyscyplina na pustyni posłużyła jako wspa-
niała szkoła dla człowieka, który później prowadził
swoich braci Hebrajczyków przez ten sam teren.

B. BÓG POTRZEBUJE LUDZI DO WYKONANIA JEGO DZIEŁA

1. Oczywiście Bóg mógł wyciągnąć Swoją silną rękę i uratować Swoją naród wybrany w jakikolwiek sposób.

- a. Bóg nie jest ograniczony w Swoich możliwościach działania. A jednak wybrał ludzi, aby wykonali Jego dzieło.
- b. Przykład: Stara historia opowiada, że gdy Jezus powrócił do nieba, wszystkie zastępy niebieskie wyszły na Jego powitanie. Wyjaśnił im plan zbawienia, jak zmarł i jak powstał z grobu i że teraz zbawienie jest możliwe dla całego świata. Wszyscy się radowali, dopóki jeden z aniołów nie zapytał: „Ale, Panie Jezus, jak świat dowie się o tym, co uczyniłeś?” „Powiedziałem moim przyjaciółom, aby opowiedzieli o tym innym. Ci z kolei opowiedzą o tym następnym ludziom i tak wieść rozniesie się po całym świecie”. Anioł zapytał jeszcze raz: „A jeśli tego nie zrobią? Jeśli będą zbyt zajęci lub beztroscy, co wtedy? W jaki sposób świat dowie się o Tobie?” Jezus zamilknął na chwilę, spojrzął w dół, następnie podniósł Swoje oczy i powiedział: „Oni są moimi przyjaciółmi. Nie zawiodą mnie. Nie mam innego planu!”

2. Szafarstwo jest ludzką akceptacją odpowiedzialności uczynienia z życiem tego, co zaplanował Bóg.

- a. Odnosi się to do środków materialnych.
 - 1) Nie możemy zrobić wszystkiego, co trzeba zrobić ani co chcielibyśmy osiągnąć.
 - 2) Możemy jednak dzielić się swoimi pieniędzmi, aby ci, którzy poświęcają cały swój czas służbie, mogli oddać się całkowicie dziełu Bożemu.
- b. Niezależnie od naszej pracy, nie uwalnia nas to jednak od pracy dla naszego Mistrza, ponieważ jesteśmy Jego reprezentantami. Nasze środki wspierają tych, których Bóg w szczególny sposób powołał do służby.

C. BÓG DAJE ODPOWIEDZI NA NASZE WYMÓWKI

1. Większość z nas jest jak Mojżesz. Sprzeciwiamy się przyjmowaniu odpowiedzialności.

- a. Zwróć uwagę na wymówki Mojżesza i jak Bóg na nie odpowiedział.
- b. Kiedy przyszło pierwsze powołanie, Mojżesz był przerażony. Mógł myśleć, że wciąż wyznaczona jest cena za jego głowę. Zapytał: „Kimże jestem, bym miał pójść do faraona i wprowadzić synów izraelskich z Egiptu?” — 2 Mojż. 3,11.

- 1) Bóg nie powiedział mu, kim jest, ale obiecał mu Swoją obecność i prowadzenie. Czyż nie jest to równie prawdziwe dzisiaj? Nigdy nie odkryjemy całej prawdy o sobie, jeśli nie poświęcimy Panu swoich zdolności.
2. *Następnie Mojżesz chciał otrzymać zapewnienie o autorytecie swojego dzieła.*
 - a. Bóg dał mu zapewnienie — 2 Mojż. 3,14.
3. *Kiedy Mojżesz wciąż nalegał, że lud nie uwierzy mu lub nie zareaguje, Bóg dokonał dla niego dwóch cudów.*
 - a. Nauczmy się teraz ważnej lekcji na temat cudów.
 - 1) Bóg zapewni nam cuda, jeśli ich będziemy potrzebowali, ale uczyni dla nas tylko to, czego sami nie możemy dokonać.
 - 2) Kiedy Mojżesz powoływał się na swój brak elokwencji, Bóg obiecał mu Swoją obecność.
4. *Ostatnią wymówką Mojżesza była prośba o postanie kogoś innego.*
 - a. W tym momencie Mojżesz dowiedział się, że Aaron już nadchodzi — 2 Mojż. 4,14.
 - 1) Bóg obiecuje Mojżeszowi, że Aaron będzie jego mówcą.
 - 2) Chociaż Mojżesz był nieśmiały i nie dowierzał sobie, chociaż najprawdopodobniej uradowałby się, gdyby Bóg wybrał Aarona, Bóg znał Aaronowy brak zdolności przywódczych w czasie kryzysu.
5. *Nasze wymówki są rzadko, jeśli kiedykolwiek, rzeczywistymi powodami naszego odrzucenia woli Bożej dla naszego życia.*
 - a. Głównym problemem szafarstwa jest to, iż oznacza ono akceptowanie odpowiedzialności i opowiadanie się po stronie dobra. Niewielu ludzi jest chętnych to uczynić.

E. PODSUMOWANIE

1. *Co motywowało Mojżesza do poświęcenia na całe życie?*
2. *Zdaje się, że złożyły się na to dwie sprawy. Po pierwsze, dostrzegał potrzebę. Po drugie, wiedział, że w Bogu znajduje siły do sprostania wyznaczonym zadaniom.*
3. *Te dwie sprawy również nas będą prowadziły do właściwego sprawowania szafarstwa. Bóg się nami zaopiekuje, jeśli jesteśmy wierni w spełnianiu naszych obowiązków: wspieranie dzieła Bożego finansowo, angażowanie samych siebie w służbie lub podejmowanie obu rodzajów działań jednocześnie.*

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Trzeci
sobota
maja

Temat nabożeństwa: *Stawić czoło potrzebie*

On zna naszą potrzebę. To łaska Boga w małej części czyni ją wystarczającą. Boża ręka może pomnożyć ją stokrotnie.

Motto dnia

„Istnieje Ten, do którego możesz udać się po radę, którego mądrość jest nieskończona. On zaprosił cię, abyś do Niego przyszedł/przyszła, ponieważ On może zaspokoić Twoją potrzebę. Jeśli w wierze oddasz wszystkie swoje troski temu, który zauważa upadek wróbla, nie zawiedziesz się. Jeśli będziesz polegał/-a na Jego pewnych obietnicach i zachowasz swoją niepodzielność, aniółowie Boży będą wokół ciebie. Sprawuj dobre dzieło w wierze przed Bogiem. Wtedy twoje kroki będą prowadzone przez Pana, a Jego hojna ręka nie będzie od ciebie odjęta. Mamy niebieskiego Ojca, który opiekuje się Swoimi dziećmi, który czyni i będzie czynił Swoją łaskę wystarczającą na każdy czas potrzeby” (2T, 72).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Niech ci, którzy uważają się za chrześcijan, pamiętają, że obracają kapitałem powierzonym im przez Boga i że wymaga się od nich wiernego wypełniania poleceń dotyczących ich użycia. Jeśli twoje serce jest w porządku z Bogiem, nie sprzeniewierzysz dóbr Pańskich przez inwestowanie ich w samolubnych przedsięwzięciach” (CS, 78).

Tekst biblijny i pieśni

Filip. 4, 4-20.

Bo żyje On Pieśń 262

Dzień po dniu Pieśń 431

Opowiadanie dla dzieci: *Korony dla wszystkich*

Pomoce

Piękna Korona.

Nauka

Jezus obiecuje koronę każdej wiernej osobie, nie czasową koronę, ale taką, która trwa na wieki.

„Ach, Mamo”, — powiedziała Linda, wbiegając pewnego popołudnia do domu.” — „Jarek i Karolina otrzymali tytuł króla i królowej uprzejmości. Dostali też prawdziwe korony. Ale z nich szczęściarze, nie? Chciałabym zostać wybrana królową”.

„A mogłaś być?” — zapytała mama.

„Cóż, myślę, że miałam szanse” — odpowiedziała Linda.

„A czy domyślasz się, dlaczego nie zostałam wybrana?” — dopytywała dalej mama.

„Myślę, że nie byłam zbyt uprzejma”.

„Najprawdopodobniej” — powiedziała mama. — „Jarek i Karolina zostali wybrani, ponieważ byli uprzejmi. Jestem pewna, że Jarka czasami kusilo, żeby wepchnąć się przed dziewczynkami w drzwiach. I jestem równie pewna tego, że Karolina często chciała powiedzieć coś niegrzecznego, ale była cierpliwa i uprzejma. Dlatego otrzymała koronę”.

Linda musiała przyznać, że to było prawdą. Jarek i Karolina byli cierpliwi i wytrwali i w końcu otrzymali w nagrodę korony, nie prawdziwe, ale specjalnie przygotowane na tę okazję.

Jezus obiecał koronę dla wszystkich, którzy są mu wierni, nie tylko na czas wyznaczony przez szkołę, ale na wieczność. Ci, którzy nie zaprzestaną swojej wierności jako chrześcijanie, otrzymają koronę. A korony przeznaczone są nie tylko dla najlepszych, ale dla wszystkich, którzy są wierni.

Plan kazania: *Sekret radzenia sobie z potrzebami*

Tekst: Filip. 4,19

A. WPROWADZENIE

- 1. Co czyni chrześcijanin, gdy przychodzi recesja i dyskutuje się na temat zmagających finansowych? Inflacja wciąż wzrasta i wszędzie ludzie mówią o coraz większej liczbie spraw dotyczących bankructwa. Miliony ludzi mają problemy finansowe, a chrześcijanie nie są od nich odizolowani. Jednak Bóg ma dla nas słowo! Jeśli musisz stawić czoło szczególnym potrzebom, które dotyczą ciebie, twojej rodziny, twojej pracy, twojego kościoła, co wtedy robisz?*
- 2. Paweł pisał List do Filipian, gdy sam miał wielkie potrzeby. Jako sługa Chrystusowy jest więźniem w Rzymie. Cierpiał (4,12), był udręczony (4,14), był w potrzebie (4,15). Paweł nauczył się sekretu radzenia sobie z potrzebami. Wiedział, że są szczególne sposoby reagowania na nie.*

B. BĄDŹ NASTAWIONY ENTUZJASTYCZNIE — 4,4.

- 1. Gdy mamy potrzebę, nie musimy jej ukrywać, zaprzeczać jej lub ją ignorować. Powinniśmy radować się w niej u Panu.*
 - a. Mamy nie tylko tolerować nasze potrzeby, ale się w nich radować.*
 - b. Słowa „radujcie się” są nakazem, poleceniem. Jest to nastawienie do życia: „zawsze”. W świetle problemów Filipian, położony jest podwójny nacisk na tę sprawę.*
 - c. Powinniśmy koncentrować się na naszym Panu, nie na naszych potrzebach.*

C. BĄDŹ SKROMNYM/ŁAGODNYM — 4,5.

1. *Chrześcijański entuzjazm nie jest bezpodstawny. Polega on na rezygnowaniu z własnych praw oraz okazywaniu zainteresowania i łagodności wobec innych.*
2. *W świecie panuje tendencja stawania się twardym i przebojowym oraz domagania się własnych praw. Nie jest to jednak chrześcijańska reakcja. Mamy być łagodni wobec wszystkich ludzi.*

D. NIECH TWOJE NASTAWIENIE BĘDZIE PEŁNE SPOKOJU — 4,6.7.

1. *Naturalną tendencją w czasie odczuwania potrzeby jest martwienie się. Każdej nocy Amerykanie biorą 19 milionów tabletek nasennych. Martwienie się nie jest odpowiedzialnością! Możemy martwić się albo modlić się.*
2. *Słowo Boże mówi, abyśmy się o nic nie troszczyli — nawet o jedną rzecz. Oznacza to, że martwienie się jest grzechem. Mamy się raczej modlić. Pokój przychodzi przez modlitwę jako duch uwielbienia, przez zanoszenie prośb dotyczących naszych własnych potrzeb i przez dziękczynienie za to, co dzieje się w naszym życiu. Pokój wykraczający poza ludzkie zrozumienie strzeże naszego wewnętrznego życia. To jest sposób reakcji na potrzebę.*

E. BĄDŹ NASTAWIONY POZYTYWNIEM — 4,8.

1. *Myśl pozytywnie, nie negatywnie!*
 - a. Niech twoje myśli będą uduchowione.
 - b. Niech twoje myśli będą wzniosłe, prawdziwe, uczciwe, godne pochwały, sprawiedliwe. Żyj według Bożych standardów.
 - c. Niech twoje myśli będą moralnie czyste, przyjemne i miłe.
 - d. Przypominaj sobie te myśli i karm się nimi!
 - e. W ten sposób Bóg pokoju będzie ci błogosławił!

F. DAJ SIĘ UCZYĆ — 4,9.11.

1. *Pan używa potrzeb, aby nas rozwijać.*
 - a. Nie jest aż tak ważne co nas spotyka, ale jak na to reagujemy. Bóg rozwija w naszym życiu duchowe wartości.
2. *W tym rozdziale kilka silnych cnót wywiedzionych jest na światło dzienne.*
 - a. Wdzięczność — w. 6.
 - b. Radość — w. 10.
 - c. Zadowolenie — w. 11.
 - d. Łatwość przystosowania się — w. 12.
 - e. Wiara — w. 13.

Jakie cnoty rozwija On w tobie?

3. *Pan może używać naszych potrzeb, aby nas napomnieć/zganić.*
 - a. Potrzeby powodują, że badamy swoje serca i pytamy Pana: „Co jest nie w porządku?”
4. *Pan używa potrzeb, aby nas sprawdzić.*
 - a. Jeśli mamy prawdziwą potrzebę, a nie mamy możliwości jej zaspokojenia, Pan może nas doświadczać.
 - b. Jakakolwiek jest nasza potrzeba i jakikolwiek Boży cel, mamy Mu dziękować.

G. BĄDŹ USATYSFAKJONOWANY — 4,10-12.

1. *Zadowolenie jest nastawieniem do życia, którego żaden z nas nie posiada naturalnie.*
2. *Jest to coś, czego się uczymy.*
 - a. Paweł się tego nauczył. Nie zawsze znana była mu ta zasada.

H. PRZYJMIJ POSTAWĘ WYCZEKIWANIA — 4,13.

1. *Jeśli mamy właściwe nastawienie, nie istnieje nic, czego nie moglibyśmy uczynić!*
 - a. Wiersz ten to wyrażenie w pozytywnych kategoriach: „Mogę”.
 - b. Mówi w kategoriach osobistych: „[Ja] mogę”.
 - c. Przejawia wielką moc: „Wszystko”. Stając wobec potrzeby, możesz zostać pokonany albo możesz oczekiwać zwycięstwa, które daje Jezus.

I. BĄDŹ HOJNY — 4,14-18.

1. *Zbór Filipian był zborem bojnym. W rezultacie, potrzeby Pawła zostały zaspokojone — ww. 14,16,18.*
2. *Gdy jesteśmy w potrzebie, wykazujemy tendencje samolubne. Jednakże kluczem do spełnienia obietnicy z wiersza 19. jest nasze bojne nastawienie.*

J. NIECH TWOJE POTRZEBY ZOSTANĄ ZASPOKOJONE — 4,19.

1. *Wszystkie nasze potrzeby są zaspokojone.*
2. *Boże traktowanie Filipian koresponduje z tym, jak oni traktowali Pawła.*
3. *Jest to boska zasada dawania i otrzymywania.*

K. PODSUMOWANIE

1. *Jakie są twoje potrzeby? Jak się do nich odnosisz?*
2. *Co z nimi czynisz?*
3. *Musimy odwrócić nasz wzrok od strony rozliczeń finansowych i zwrócić nasze oczy na Boga. Słowo Boże mówi: „A Bóg mój zaspokoi wszelką potrzebę waszą według bogactwa swego w chwale, w Chrystusie Jezusie” (w. 19).*

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Czwarty
sobota
maja

Temat nabożeństwa: *Nowe Imię*

Bóg oczekuje od tych, którzy noszą imię Chrystusa, że będą Go reprezentowali z wielką mocą. Nasze myśli powinny być czyste, nasze słowa szlachetne i dodające otuchy. Chrystus powinien być obecny we wszystkim, co czynimy i co mówimy.

Motto dnia

„Ewangelia powinna być przedstawiana nie jako teoria bez życia, ale jako żywa siła przekształcająca życie. Bóg pragnie, aby ci, którzy otrzymują Jego łaskę, byli świadkami Jego mocy. /.../ Jego słudzy świadczą o fakcie, że przez Jego łaskę ludzie mogą posiadać Chrystusowy charakter i mogą radować się w pewności Jego wielkiej miłości” (DA, 826).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Bóg nie jest zależny od człowieka we wsparciu Jego dzieła. Mógłby posłać bezpośrednio z nieba środki zasilające Jego skarb, gdyby Jego opatrność uznała, że tak byłoby najlepiej dla człowieka. Mógł posłać aniołów, którzy ogłosiliby prawdę bez pośrednictwa ludzi. Mógłby wypisać prawdę na niebiosach i w ten sposób ogłosić światu swoje wymagania dotyczące istot ludzkich. Bóg nie jest zależny od ludzkiego złota ani srebra. /.../ Zaszczycił nas tym, że jesteśmy Jego współpracownikami. Postanowił, aby istniała potrzeba współpracy ludzi. Dzięki temu mogą ćwiczyć swoją życzliwość” (3T, 390.391).

Tekst biblijny i pieśni

1 Mojż. 32,22-32.

Stale wierz

Pieśń 414

Ufaj, duszo moja

Pieśń 416

Opowiadanie dla dzieci: *Autograf Pana Boga*

Pomoce

Album z autografami.

Nauka

Możemy posiadać podpis Boga, który wskazuje, że należy do Niego.

Czy masz album z autografami? Jeśli tak, jestem pewien, że cieszysz się zbieraniem autografów od ludzi, których kochasz i których cenisz — koleżanek w klasie, kuzynów, przyjaciół rodzi-

ny, nauczycieli, pastorów, których spotykasz na kampach, pisarzy, naukowców, muzyków i wszystkich innych. To wielka frajda przeglądać album i wspominać wszystkich ludzi, których spotkałeś/aś. Może się tak zdarzyć, że niektórzy ludzie z twojego albumu staną się pewnego dnia sławnymi i będziesz wtedy dumny/-a, że masz ich imiona zapisane ich dłonią.

Lubimy oglądać podpisy ludzi tak sławnych jak Lincoln, Waszyngton czy Jefferson. Jedna z moich przyjaciółek miała na fotografii autograf jednej z europejskich królowych. Była to dla niej bardzo cenna rzecz. Na pewno z zapartym tchem patrzylibyśmy na podpis Pana Jezusa, ale taka rzecz nie istnieje.

Mimo to Księga Objawienia 3,12 mówi nam, że możemy mieć podpis Pana Boga — imię Boga wypisane na naszym umyśle. Czy nie byłoby to cudowną sprawą — nosić imię Boże, wskazujące na to, że jesteśmy częścią Jego rodziny? To jest najcenniejszy autograf, którego powinniśmy poszukiwać. Bóg chce złożyć na nas Swój podpis, wskazując, że jesteśmy Jego dziećmi.

Plan kazania: *Zmiana imienia*

Tekst: 1 Mojż. 32,28.

A. WPROWADZENIE

1. *Czasami ludziom przestają się podobać imiona, które nadali im ich rodzice.*
 - a. Przykład. Kilka lat temu piosenkarz Johnny Cash spopularyzował piosenkę zatytułowaną: „Chłopiec zwany Zuzanną”. Nie możemy winić chłopca o imieniu Zuzanna, że chciał, aby jego imię zostało zmienione.
2. *Imiona wiele znaczyły w Starym Testamencie.*
 - a. Często opisywały charakter osoby.
 - b. Imię Jakub oznaczało, na przykład, „kłamca” lub „ten, który pozbywa się innych podstępem”.
 - 1) Bez wątplenia potrzebował zmiany imienia.
 - 2) Historia Jakuba dotyczy osoby otrzymującej nową naturę, a później nowe imię opisujące tę naturę.
 - 3) „Nie będziesz już nazywał się Jakub, lecz Izrael, bo walczyłeś z Bogiem i z ludźmi i zwyciężyłeś” — 1 Mojż. 32,28.
 - c. Przestudiujemy wnikliwie historię przemiany Jakuba.

B. WSZYSCY POTRZEBUJEMY ZMIANY IMIENIA

1. *Historia każdej istoty ludzkiej jest historią buntu przeciwko Bogu.*
 - a. Dlatego każdy potrzebuje zmiany imienia.
 - b. Historia Jakuba jest zdemaskowaniem grzesznej natury.

- 1) Rzeczywistość natury Jakuba jest odzwierciedlona w jego imieniu.
 - 2) Przez całe życie postępował stosownie do reputacji oszusta i naciągacza.
 - 3) Wyłudził pierworództwo od swego brata Ezawa w chwili wielkiej słabości.
 - 4) Następnie Jakub oszukał swojego ojca Izaaka doprowadzając do błogosławienia jego zamiast Ezawa.
- c. Kiedy Jakub oszukał Izaaka i okradł Ezawa z błogosławieństwa, musiał uciekać do swojego wuja Labana w Haranie.
- 1) Jakub wciąż okazywał swoją zwodniczą naturę.
- b. Grzeszna natura Jakuba jest ujawnieniem charakteru każdej istoty ludzkiej. Chociaż mogliśmy nie być takimi oszustami jak Jakub, nasza natura jest wciąż grzeszna. Pewien francuski pisarz powiedział kiedyś tak: „Nigdy nie przyglądałem się sercu niegodziwego człowieka. Kiedyś poznałem serce dobrego człowieka: byłem przerażony”. Kiedy patrzymy na naszą grzeszną naturę dochodzimy do wniosku, że „Wszyscy zgrzeszyli”. Koniecznie potrzebujemy nowej natury.

C. WSZYSCY MOŻEMY OTRZYMAĆ ZMIENIONĄ NATURĘ

1. *Historia biblijna stwierdza, że każda istota ludzka może otrzymać nową naturę. Nikt nie musi pozostać takim, jakim jest. Twój charakter może ulec zmianie.*
 - a. Historia Jakuba mówi o poddaniu człowieka woli Bożej. Stało się to w niezwykle sposób. Powracając do Kanaanu z domu Labana w Haranie, doszedł do potoku Jabbok. Wiedział, że spotka się z Ezawem, dlatego poczynił przygotowania, aby go ułagodzić. Wysłał do niego trzody jako prezenty. Spędził samotną noc przy potoku Jabbok. Tej nocy miało miejsce najważniejsze wydarzenie jego życia: „Jakub zaś pozostał sam. I mocował się z nim pewien mąż aż do wzejścia zorzy” (32,24). Jakub pomyślał, że jego prawdziwym przeciwnikiem nie był Ezaw lub Laban, ale Pan. Pan mocował się z Jakubem, aż ten był uległy. Kiedy Jakub spotkał Boga, otrzymał nową naturę i nowe imię.
 - b. Przemianą Jakuba wskazuje na to, czego może doświadczyć każdy człowiek. Harry Emerson Fosdick, wieloletni pastor kościoła Riverside w Nowym Jorku wygłosił kazanie zatytułowane: „Nikt nie musi pozostać takim, jakim jest”. Jeśli nie podoba ci się to, jakim-ą jesteś, możesz doznać przemiany. To stało się z Jakubem przy

potoku Jabbok — zwodziciel stał się dobrym człowiekiem.

- c. Zmiana naszej natury jest rezultatem poddania się woli Bożej. Zamiast podejmować się próby radzenia sobie samemu w życiu, powierz jego kontrolę Bogu. Kiedy poddajesz się Bożej woli, twoja natura ulega zmianie.

D. WSZYSCY PRZECHODZIMY ZMIANĘ, ABY SŁUŻYĆ NASZEMU PANU

1. *Zmiana naszej natury nie jest bierną transakcją.*
 - a. Ona oznacza zmianę stylu życia.
 - 1) Zmiana prowadzi nas do służby.
 - 2) Historia Jakuba odzwierciedla nowy styl życia.
 - b. Jakub stał się nowym człowiekiem, kiedy Pan zapanował nad jego życiem.
 - c. Jego imię zostało zmienione z „Jakuba, oszusta” na „Izraela”, co oznacza „książę lub ten, który stoi wytrwale przy Bogu”.
 - 1) Zmienił swój stosunek do brata Ezawa.
 - 2) W poprzednich latach robił wszystko, aby wykorzystać Ezawa. Jednak po spotkaniu z Bogiem, Jakub uczynił wszystko, aby pojednać się z Ezawem.
 - d. Służba Jakuba wskazuje, że każde zmieniające życie spotkanie powinno prowadzić do służby.
 - 1) Służenie jest wynikiem doświadczenia zbawienia.
 - 2) Służenie innym powstrzymuje nas od nadmiernego koncentrowania się na sobie.
 - e. Życie może się dla ciebie zmienić.
 - 1) Przykład. Był kiedyś człowiek, który nazywał się John Newton. Udał się do Afryki, gdzie mógł grzeszyć do woli. Tam zaangażował się w handel niewolnikami. Później John Newton przeżył doświadczenie z Panem i napisał słowa do pieśni „Cudowna łaska”.

E. PODSUMOWANIE

1. *Jakub posiadał wielką potrzebę zmiany.*
2. *Zmiana jego natury dokonała się, kiedy pozwolił Jezusowi panować w swoim życiu.*
3. *Kiedy Jezus zapanował w jego życiu, Jakub stał się użytecznym sługą Pana.*
4. *Czy jesteś świadomy/-a tego, że potrzebujesz nowej natury? Czy pozwolisz Bogu na zmianę twojego życia?*

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Piąty
sabot
maja

Temat nabożeństwa: *Ubody w duchu*

„Ewangelia powinna być kazana ubogim. Zostało nam objawione, że nie ma być kazana tym, którzy są zarozumiałego ducha, tym, którzy uważają się za bogatych i niczego nie potrzebujących, ale tym, którzy są pokorni i skruszonego ducha. Bowiern istnieje źródło otwarte dla grzeszników, źródło przeznaczone dla ubogich duchem” (DA, 300).

Motto dnia

„Wszyscy, którzy mają poczucie swojego głębokiego duchowego ubóstwa, którzy czują, że nie mają w sobie nic dobrego, mogą znaleźć sprawiedliwość i siłę spoglądając na Jezusa. /.../ Zaprasza cię, abyś zamienił swoje ubóstwo na bogactwa Jego łaski. Nie jesteśmy godni Bożej miłości, ale Chrystus, nasza pewność, jest godny i może zbawić wszystkich, którzy do Niego przychodzą. Niezależnie od tego, jakie było twoje minione doświadczenie, jak bardzo zniechęcające są obecne okoliczności, jeśli przyjdiesz do Jezusa takim, jakim jesteś, słabym, bezradnym i zrozpaczonym, nasz współczujący Zbawiciel wyjdzie ci na spotkanie i obejmie cię Swoimi ramionami miłości, okrywając cię szatą sprawiedliwości. On przedstawi nas Ojcu w białym odzieniu Jego własnego charakteru” (MB, 8.9).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Szafarz identyfikuje się ze swoim mistrzem. Przyjmując na siebie odpowiedzialność szafarza musi działać w miejsce swojego mistrza, postępując tak, jak postępowałby jego mistrz. Interesy jego mistrza stają się jego interesami. Pozycja szafarza jest pozycją godności, ponieważ mistrz mu ufa. Jeśli w jakikolwiek sposób postępuje samolubnie i obraca zysk osiągnięty z dóbr swego Pana ku własnej korzyści, zawiódł pokładane w nim zaufanie” (9T, 246).

Tekst biblijny i pieśni

2 Kor. 8,1-9.

Blżej, o blżej

Pieśń 391

Chodzić wciąż z Panem Pieśń 368

Opowiadanie dla dzieci: *Pomnik Boga*

Pomoce

Obrazki na temat dni Stworzenia.

Nauka

„Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić” (2 Mojżeszowa 20,8).

Pewnego dnia Sir Christopher Wren, który zaprojektował wiele londyńskich kościołów po tym, jak wielki pożar strawił część z nich, spacerował ze swoim przyjacielem wokół Katedry świętego Pawła, którą również zaprojektował. Ten wielki człowiek pokazywał zwiedzającemu pomniki i tablice upamiętniające sławnych ludzi.

Żartując, jego przyjaciel zapytał: „A gdzie jest pomnik wielkiego Christophera Wrena?”

„Tutaj”, — powiedział, otaczając ruchem swojej ręki piękną katedrę. — „To jest pomnik Wrena”.

Tak też jest, bo nikt nie podziwia tej wielkiej katedry bez wspomnienia jej wielkiego architekta.

Paweł mówi nam o ołtarzu w Atenach, który został wzniesiony „nieznanemu bogu”. Nie mamy żadnej rzeźby poświęconej Bogu. I nie potrzebujemy jej, gdyż wszystko wokół nas jest pomnikiem Jego dzieła, tak jak wszystko wokół pana Wrena było pomnikiem jego dzieła.

W wysokich i majestatycznych drzewach, w delikatnych kolorach i znakomitych kształtach morskiej muszli, w zapachu fiołka i mięty, w pieśni słowika, skrzydło motyla — w tych i w milionie innych rzeczy znajdujemy pomnik żywego Boga.

Sabat, dając nam czas i możliwość badania tych rzeczy, jest pomnikiem Boga.

Czy badasz pomniki Boga? Tak jak możesz przechodzić, bądź przejeżdżać obok pomników w twoim mieście i nigdy się nad nimi nie zastanawiać, tak możesz przechodzić obojętnie obok pomników naszego Stworzyciela i nie zrozumieć ich poselstwa.

Plan kazania: *Ubóstwo, które posiada*

Tekst: Mat. 5,3.

A. WPROWADZENIE

1. *Osoba prawdziwie uboga w duchu jest błogosławiona, ponieważ takie ubóstwo umożliwia jej posiadanie naderzędnej własności Królestwa Niebios — 2 Kor. 8,9.*
2. *Ubóstwo ducha jest pierwszą cechą charakteru, którą Jezus pragnie mieć w swoich naśladowcach, obywatelach Jego królestwa. Jest to cecha, która pociąga za sobą nagrodę: „ich jest Królestwo Niebios”. Zwróć szczególną uwagę na czasy w tym fragmencie: „Błogosławieni ubodzy w duchu”. Nie „byli”, nie „będą” błogosławieni, ale „są” błogosławieni.*

B. CZYM JEST UBÓSTWO DUCHA?

Jezus mówi, że ci, którzy posiadają taką cechę są błogosławieni. W jaki sposób? Co Jezus ma na myśli? Rozważmy odpowiedź na te pytania z dwóch punktów widzenia.

1. *Ubóstwo ducha nie oznacza ubóstwa materialnego.*
 - a. Prawdą jest, że ziemskie ubóstwo czasami stwarza warunki, w których cnoty chrześcijańskie mogą się dobrze rozwijać.
 - b. Prawdą jest także to, że Biblia ostrzega nas przed „umiłowaniem tego świata i ułudą bogactwa” (Mat. 13,22b) z powodu ich siły odciągającej nas od pragnienia skarbów nieba.
 - c. Szczęście jest jednak sprawą charakteru, a nie okoliczności. Wyrasta ono na gruncie poświęcenia naszych serc, związków naszego życia, nie zaś z warunków zewnętrznych.
 - d. Człowiek może być milionerem, a jednocześnie ubogim w duchu. Ktoś może być bez grosza, a jednocześnie dumnym i aroganckim.
2. *Ubóstwo ducha nie oznacza ubóstwa wrodzonych zdolności i talentów.*
 - a. Nikt nie posiadał życia tak bogatego we wrodzone zdolności jak Jezus, a mimo to był On ubogi w duchu.
3. *Ubóstwo ducha nie oznacza ubóstwa życia duchowego w sensie bycia słabym i neutralnym. Jezus przyszedł, aby dać nam pełnię życia — Jan 10,10b.*
 - a. Był cierpliwy dla ludzi o małej wierze, tych, którzy byli słabi duchowo i tych, którzy byli porywczy w swoich działaniach. Ale chciał pomóc im we wzrastaniu, budowaniu wiary i mocnych przekonań.
4. *Ubóstwo ducha nie oznacza pozoru pokory.*
 - a. Niektórzy są bardzo hojni w ujmowaniu sobie wartości. Jezus nie wykazywał cierpliwości dla udawanej pobożności typu „robaka ziemi”, która zawsze mówi: „Jestem niczym i nikim. Nie jestem godna twojej uwagi”.
 - b. Często w głębi swego serca osoby te pragną „pozdrowień na placach i pierwszych krzesel w synagodze”, tak jak najdumniejszy z dumnych.
 - c. Duma, która udaje pobożność jest bardziej obrzydliwa niż ta, która odrzuca wszelkie pozory.
5. *Ubóstwo ducha to wartość dokładnego postrzegania, że człowiek nie ma żadnej wrodzonej cnoty, że każdy dar i każda łaskawość ducha pochodzą od Boga.*
 - a. Aleksander MacLaren powiedział: „Dla mnie oznacza ono sprawiedliwą i skromną ocenę samego siebie, mojego charakteru, moich osiągnięć, opartą na jasnym uznaniu moich własnych potrzeb, słabości i grzechów”.
6. *Ubóstwo ducha uznaje, że bez Boga człowiek jest istotą niepełną, że prawdziwym centrum życia jest Bóg.*
 - a. Świat nie podziwia i nie poświęca wiele czasu takiej osobie. Podziwia raczej człowieka samowystarczające-

- go, pewnego siebie, zawdzięczającego wszystko sobie, człowieka, który uważa, że jest całością sam w sobie.
- b. Należy wspomnieć w tym miejscu słowa Augusta M. Toplady'ego:

*„Nic nie przynoszę w moich rękach,
Chwytam się tylko Twego krzyża;
Nagi, przychodzę, byś mnie odział,
Bezradny, wyczekuję Twojej łaski;
Skalany, przybiegam do wodopoju,
Obmyj mnie, Zbawicielu, albo zginę!”*

7. *Ubóstwo ducha wyczekuje i wielce pragnie Bożego zaspokojenia prawdziwych potrzeb duszy — Luk. 18,13b.*

C. W JAKI SPOSÓB DOZNAJEMY BŁOGOSŁAWIEŃSTWA UBÓSTWA DUCHA?

1. *Oto pięć ogniw łańcucha, które nie mogą być zerwane. W jakim sensie ubodzy w duchu są szczęśliwi w błogosławieństwie posiadania królestwa?*
- a. Ubóstwo ducha powoduje, że poszukujemy w Chrystusie potrzebnej nam łaski. Potrzebujemy przekonania o grzechu, które prowadzi do pokuty i nawrócenia. Ubóstwo ducha jest to ocena naszego braku i naszych grzechów, co powoduje w nas poszukiwanie zbawienia.
- b. Ubóstwo ducha przygotowuje człowieka na przyjęcie Bożego daru. Wszyscy prorocy byli tego świadomi — Izaj. 57,15; Ps. 51,19.
- c. Ubóstwo ducha roztacza nad nami zbawiającą łaskę Boga. To jest naszą jedyną nadzieją. Dzieje się to tylko wtedy, kiedy oczyścimy nasze serca z samolubstwa i oddamy się jego miłosierdziu jak rozbite naczynia.
- d. Ubóstwo ducha przysposabia nas do służby w królestwie. Bóg raduje się, kiedy może używać człowieka, który wyrzekł się własnego 'ja' i czci tylko Jego.
- e. Ubóstwo ducha otwiera oczy naszego serca na szerokie horyzonty niebiańskiego dziedzictwa — Efez. 1,18.

D. PODSUMOWANIE

Nieznany poeta powiedział:

*„Ten, który jest poniżony, nie musi obawiać się upadku,
Ten, kto jest pokorny, zawsze będzie miał Boga na swego
Przewodnika”.*

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Pierwszy
sabot
czerwca

Temat nabożeństwa: *Chrystus z nami*

Nasz mały świat pod przekleństwem grzechu, jedyna skaza Jego chwalebne go stworzenia, będzie uhonorowany ponad wszystkie światy stałą obecnością Jezusa. Przez nieskończone wieki, gdy zbawieni chodzą będą w świetle Pana, będą wielbili Go za Jego niewysłowny Dar — Immanuela („Bóg z nami”).

Motto dnia

„To Chrystus przemawiał z krzaka na Górze Horeb do Mojżesza, mówiąc: 'JESTEM, KTÓRY JESTEM. /.../ Tak powiesz do synów Izraelskich: Jahwe posłał mnie do was' (2 Mojż. 3,14). To była rękojmia wybawienia Izraela. A kiedy przyszedł w podobieństwie ludzkim, mówił o Sobie JAM JEST. Dziecko z Betlejem, łagodny i pokorny Zbawiciel, jest Bogiem, 'który objawił się w ciebie' (1 Tym. 3,16). Mówi do nas: 'JA JESTEM dobry pasterz'; 'JA JESTEM chlebem żywym'; 'JA JESTEM droga i prawda, i żywot'; 'Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi' (Jan 10,11; 6,51; 14,6; Mat. 28,18). JESTEM zapewnieniem każdej obietnicy. JAM JEST. Nie bójcie się. 'Bóg z nami' jest pewnością naszego wyzwolenia z grzechu, pewnością naszej mocy do posłuszeństwa prawu nieba” (DA, 24.25).

Wprowadzenie do zbierania darów

„To, co zostało oddzielone według Pism jako należące do Pana stanowi fundusze ewangelii i już nie należy do nas. Nie jest to niczym innym, jak świętokradztwem, gdy człowiek czerpie z Bóże go skarbcza, aby służyć sobie lub innym w ich świeckich przedsięwzięciach. Niektórzy zawiedli Boga odbierając z Jego ołtarza to, co było mu w szczególny sposób poświęcone. Wszyscy powinni rozważyć tę sprawę we właściwym świetle. Niech nikt, kto boryka się z kłopotami finansowymi nie bierze pieniędzy poświęconych celom religijnym i niech nie używa ich dla swojej korzyści, uciszając swoje sumienie mówiąc, że wszystko zwróci w przyszłości. O wiele lepiej jest ograniczyć wydatki tak, aby były proporcjonalne do przychodów. Lepiej jest ograniczyć potrzeby i żyć w granicach swoich możliwości finansowych, niż używać Pańskie fundusze dla świeckich celów” (9T, 246.247).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 8,48-59.

Wzleć, duchu mój

Pieśń 52

Wśród morskich fal

Pieśń 145

Opowiadanie dla dzieci: *Małe lisy*

Pomoce

Obraz Jezusa lub rodziców nauczających dzieci i/lub małe lisy w winnicy.

Nauka

Być posłusznym temu, czego nauczył nas Pan Jezus i nasi rodzice.

Właśnie wtedy, kiedy winne krzewy wypuszczały swoje delikatne kwiaty, małe liski w Ziemi Świętej już na nie czekały! Bo te delikatne kwiatki były dla nich wielkim przysmakiem. Właściciele winnic byli w tym okresie roku w pogotowiu, aby wyłapać małe liski, bo gdyby zjadły wszystkie kwiatki, nie byłoby w czasie zbiorów soczystych winogron.

Gdy jesteśmy mali możemy być porównani do winnicy. Ucząc się o miłości Jezusa i o tym, co On dla nas uczynił i może uczynić, wypuszczamy kwiatki, które w późniejszych latach przynoszą owoc w winnicy Mistrza. Szatan nie lubi, kiedy uczymy się o Panu Jezusie, wypuszczając łagodne kwiaty chrześcijaństwa. Jego celem jest zniszczenie wszystkiego, czego nauczyliśmy się jako dzieci. Później już nie będzie musiał martwić się o następne lata.

Tak jak właściciele winnic, powinniśmy być w tym czasie bardzo czujni, aby to, czego nauczyliśmy się od Boga nie zostało nam skradzione. Powinniśmy postępować zgodnie z tym, czego uczą nas nasi rodzice w domu, czego uczymy się w kościele — piosenki, lekcje, historie. Powinniśmy przechowywać w naszych sercach dobre rady naszych nauczycieli. Później będziemy mogli bezpiecznie rosnąć, aby wydawać owoc dla Jezusa w Jego winnicy.

Plan kazania: *Chrystus i czas*

A. WPROWADZENIE

1. *Pewien kaznodzieja dał swojej sekretarce kazanie zatytułowane: „Jezus był najwspanialszym człowiekiem”. „Pastorze, myślę, że użyłeś niewłaściwej formy czasownika w tym tytule”, powiedziała. Spojrzał na nie ponownie i powiedział: „Gramatycznie wszystko jest poprawne”. „Nie chodzi o gramatykę, ale o doktrynę”, powiedziała. Patrząc jeszcze raz na tytuł, kaznodzieja powiedział: „Jezus jest najwspanialszym człowiekiem”.*
2. *Zastosowanie poprawnych form czasownika odnośnie Jezusa jest trudnym zadaniem.*
 - a. Możemy powiedzieć: „On był”, ponieważ żył jako postać historyczna.
 - b. Możemy powiedzieć: „On jest”, gdyż żyje dzisiaj.
 - c. Możemy także powiedzieć: „On będzie”, ponieważ będzie żył na wieki.

3. *Jezus jest wiecznym współczesnym. Pomyśl o zakłopotaniu Żydów, kiedy Jezus powiedział: „Pierwej niż Abraham był, Jam jest”. Jest szokująca różnica w czasach — był i jest. To „Jam jest” mówi nam wiele o Chrystusie i czasie.*

B. JEZUS JEST PRZED CZASEM

1. *Żydzi powoływali się na wielkość Abrahama.*
 - a. Chwalili się swoim pokrewieństwem z Abrahamem. Jednak Jezus twierdził, że stoi wyżej od Abrahama. Ponad przelotnym okresem życia Abrahama Jezus umieścił Swoją ponadczasowość.
 - b. Jezus żył przed Abrahamem i przed stworzeniem — Jan 1,1,2.
 - c. Jezus cieszył się wspólnotą ze Swoim Ojcem zanim piasek przesypany był w klepsydrze.
 - d. To że Jezus żył przed czasem oznacza, że istnieje od wieków na wieki — Mich. 5,1b.
 - e. Jezus jest Bogiem w ludzkim ciele — Filip. 2,6. Jezus jest przed czasem. On jest samym Bogiem.

C. JEZUS ISTNIEJE W CZASIE

1. *Żydzi nie mogli pojąć, że Bóg wszedł w wymiar czasu i przestrzeni.*
 - a. Nie mogli zaakceptować faktu, że dziecko narodzone w Betlejem z żydowskiej matki mogło być obiecany Mesjaszem.
 - b. Kiedy Jezus wszedł w wymiar czasu, nie przestał być Bogiem. Nie pozbył się Swojej boskości. Wszedł w nową formę istnienia. Był w pełni Bogiem i w pełni człowiekiem.
 - c. Wieczny Bóg wszedł w sferę naszej egzystencji. „Bóg był w Chrystusie” (2 Kor. 5,19, BG), powiedział Paweł.
 - 1) Kiedy Jezus wszedł w wymiar czasu, zidentyfikował się z naszym ciężkim położeniem.
 - 2) Poddął się próbom życiowym i pokuszeniom — Hebr. 4,15.

D. JEZUS PANUJE NAD CZASEM

1. *Słowa Jezusa: „Pierwej niż Abraham był, Jam jest” opisują Jezusowe panowanie nad czasem.*
 - a. Oskar Cullman w książce „Christus und die Zeit” („Chrystus i czas”) mówi, że Jezus Chrystus jest centralnym punktem czasu.
 - b. Jezus zapoczątkował zjawisko czasu. Ponieważ stworzył go i uczynił częścią życia, jest jego Panem.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Drugi
sobota
czerwca

Temat nabożeństwa: *Ojcowie i Ojciec*

Ojciec reprezentuje w swojej rodzinie boskiego Najwyższego Kapłana. Nie może zawodzić swego świętego zaufania. W żadnym wypadku nie wolno mu poddawać się w swoim ojcowskim autorytecie i w wypełnianiu roli powierzonej mu przez Boga.

Motto dnia

„Ojcowie /.../ łączą uczucie z autorytetem, dobroć i współczucie z niewzruszonym umiarem. Poświęć część wolnego czasu swoim dzieciom. Poznaj je lepiej, przebywaj z nimi, kiedy pracują i kiedy się bawią, zdobądź ich zaufanie. Rozwijaj z nimi swoją przyjaźń, szczególnie ze swoimi synami. W ten sposób będziesz miał silny wpływ dla ich dobra” (AH, 222).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Misją kościoła Chrystusa jest ratowanie ginących grzeszników. Jest nią pokazanie ludziom Bożej miłości i pozyskanie ich dla Chrystusa dzięki tej skutecznej miłości. Prawda na obecny czas musi być zaniesiona do najciemniejszych zakątków ziemi i praca ta może rozpocząć się w domu. Naśladowcy Chrystusa nie powinni żyć samolubnie, ale przepojeni duchem Chrystusowym powinni działać w harmonii z Nim. Duch Chrystusowej samoposwiecającej się miłości jest duchem, który przenika niebo i który jest podstawą jego błogości” (3T, 381).

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 15,11-32.

Gdy spoglądam na ten świat Pieśń 17

Ojcze Niebieski Pieśń 59

Opowiadanie dla dzieci: *Dawanie szczęścia*

Pomoce

Para starych butów i dwie błyszczące monety.

Nauka

Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż brać (Dz. Ap. 20,35).

Bogaty młody student z college'u udał się pewnego późnego popołudnia na spacer z mądrym i wyrozumiałym profesorem, którego wszyscy studenci bardzo szanowali. Posuwając się wzdłuż ścieżki koło pola, zauważyli parę butów. Zauważyli również człowieka, który chodził po polu i byli pewni, że buty należą do niego.

„Czy nie byłoby zabawnie schować te buty i zobaczyć, co powie ten człowiek, gdy ich nie znajdzie?” — zapytał student.

„Myślę, że możemy zrobić coś lepszego”, — powiedział profesor. — „Ty jesteś bogaty, a właściciel tych butów nie. Włóż do każdego z nich pieniądze. Schowamy się i zobaczymy, co się stanie”.

Młody człowiek posłuchał rady profesora i po umieszczeniu monety w każdym z butów obaj schowali się w krzakach. Nie upłynęło wiele czasu, gdy robotnik zaczął się do nich zbliżać. Założył jeden z butów, zawahał się, zdjął go i z wielkim zdziwieniem popatrzył na monetę znajdującą się w środku. Kiedy założył drugi but, w nim także znalazł monetę. Padł na kolana i z wdzięcznością modlił się do swego niebieskiego Ojca. Dziękował Mu za wysłuchanie jego modlitw i posłanie pieniędzy dla jego małych dzieci w domu.

Kiedy odszedł w swoją stronę, profesor i student wyszli z ukrycia.

„No, mój chłopcze, czy nie jesteś zadowolony z tego, co zrobiłeś?”

„Profesorze”, — powiedział młody człowiek, — „dzisiaj przekonałem się o prawdziwości słów: ‘Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać aniżeli brać’. To jest lekcja, której nigdy nie zapomnę”.

Co jest lepsze: spłacać komuś figla czy starać się pomóc tej osobie?

Plan kazania: *Ojcowie i Ojciec*

Tekst: Łuk. 15,11-32.

A. WPROWADZENIE

1. *Historia Syna Marnotrawnego jest w rzeczywistości historią ojca. Jest on pierwszoplanową postacią, jeśli czytamy historię w całości — ww. 11-32. Jezus wspomina o tym bardzo jasno.*

- a. W tym fragmencie znajdują się dwie wielkie prawdy:
- 1) Uczymy się, jak być ojcem dla naszych dzieci przez przyglądanie się, jak Bóg obchodzi się z nami.
 - 2) Wzbogacamy nasze zrozumienie Boga-Ojca przez doświadczenie, jakie mamy będąc ojcami.
- b. Pierwsza prawda pomaga nam w praktyczny sposób celować w najważniejszym zadaniu, jakie człowiek ma do wykonania — bycie dobrym ojcem. Druga prawda pozwala nam używać nauki, jakie uzyskujemy z doświadczenia ojcostwa w wielbieniu i radowaniu się w Bogu-Ojcu, który powołał nas do istnienia.

B. UCZYMY SIĘ, JAK BYĆ OJCEM, PRZEZ PRZYGLĄDANIE SIĘ TEMU, JAK BÓG SPEŁNIA OBOWIĄZKI OJCA

1. *Bóg-Ojciec nigdy nie przestaje nas kochać. Nie powinni też przestawać kochać ziemscy ojcowie.*

- a. Ojciec z przypowieści czekał i wyglądał powrotu swego syna. Jezus nie wspomina, jak długo, ale wydaje się, że oczekiwał na swego syna tak długo, jak długo go nie było.
 - b. Czasami ojcowie i matki przechodzą przez powtarzający się ból spowodowany niedbalstwem i lekkomyślnością swoich dzieci. Dokąd się przejmujesz? Jak długo wyczekujesz? Jak długo potrzeba!
 - c. Bóg kocha Swój lud wieczną miłością. Ojcowie wzywani są do miłowania swoich dzieci w taki sam sposób — Jeremiasz 31,3.
2. *Bóg-Ojciec równoważy wolność z odpowiedzialnością. Ziemszy ojciec też powinien tak postępować.*
- a. Młodszy syn mógł opuścić dom rodzinny.
 - b. Ojciec nie porzuca swojego charakteru ani swoich celów, aby ścigać swego syna.
 - 1) Ojciec musiał z bólem pozwolić swojemu młodszemu synowi na odnalezienie drogi do domu.
 - 2) Kiedy syn powraca, załamany i pokutujący, ojciec raduje się. Nie pozwoli jednak wrócić synowi do domu na zasadach, jakie jego syn zaproponował: „uczynź ze mnie jednego z najemników swoich” — Łuk. 15,19.
 - c. Chłopiec urodził się jako syn i ojciec nie pozwoli mu wycofać się z tej odpowiedzialności. Łatwiej jest być sługą niż dziedzicem.
 - d. Kiedy kobiety lub mężczyźni są zranieni, a ich wiara w siebie jest zachwiana, często wystarcza im zapewnienie podstawowego bezpieczeństwa.
 - 1) Bóg jednak z miłością nas akceptuje, wkładając jednocześnie na nasze barki odpowiedzialność synostwa.
 - 2) To Boża obietnica lub pewność tego, że możemy być synami i córkami dając nam Jego moc i odwagę do bycia nimi.
3. *Bóg kocha wszystkie swoje dzieci i tak powinni również czynić ziemscy ojcowie.*
- a. Starszy brat bolał nad, że cała uwaga poświęcona została temu twojemu synowi — w. 30.
 - b. Nie nazywał go nawet swoim bratem. „Nigdy nie dałeś mi nawet koźlęcia, a dla niego zabiłeś tuczne cielę! Gdzie tu jest sprawiedliwość?”
 - c. Wielu chrześcijan zdradza w swoich wierzeniach głęboko pogańską wizję świata, kiedy skrycie uważają, że ludzie „w świecie” są tymi, którzy naprawdę używają życia i mają wiele zabawy. Życie z Ojcem jest tym, czym tak naprawdę jest niebo.

- d. Ojciec kochał swoich synów jednakowo. Jednak ich różne potrzeby wymagały różnego sposobu wyrażania tej miłości. Mądrzy ojcowie także starają się być czuлыми na różne potrzeby swoich dzieci.

C. SĄ PEWNE ASPEKTY DOŚWIADCZENIA ZIEMSKICH OJCÓW, KTÓRE POMAGAJĄ IM W ZROZUMIENIU ICH NIEBIESKIEGO OJCA

1. *Bóg nie może nam pozwolić na robienie wszystkiego, co chcemy.*
 - a. Kiedy młody ojciec musi po raz pierwszy odmówić swemu dziecku spełnienia prośby i nie jest w stanie w pełni wyjaśnić mu powodów swojej decyzji, może czuć się w dylemat, przed jakim stoi Bóg wobec Swoich dzieci.
 - b. W tych momentach ojciec uczy się być wdzięcznym, że również niebieski Ojciec nie daje nam wszystkiego, o co prosimy w modlitwie.
2. *Bóg czasami milczy, kiedy Jego dzieci nie są gotowe do słuchania.*
 - a. Przykład. Ojciec trzymał swoje czteroletnie dziecko w swoich ramionach. Dziewczynka była rozszluszczona i obrażona. Nie rozumiała, dlaczego nie pozwolił jej zrobić tego, na co miała ochotę. Wiedział, że nie potrafi wyjaśnić sytuacji w sposób dla niej zrozumiały. Więc przez chwilę trzymał ją, gdy ona uderzała swoimi małymi piąstkami w jego pierś. Gdy jej złość się wyczerpała, zasnęła. Kiedy jego mała córeczka obudziła się, spojrzała na niego, uśmiechnęła się, objęła go za szyję i mówiąc: „Kocham cię”, pobiegła się bawić. W tym momencie ojciec trochę lepiej rozumiał, dlaczego niebieski Ojciec czasami pozostaje milczący na nasze gorzkie pytania i oskarżenia pełne złości. Nie jesteśmy gotowi, może nie jesteśmy w stanie zrozumieć, co Bóg chce do nas powiedzieć. Trzyma więc nas w Swoich rękach i czeka.

D. PODSUMOWANIE

1. *Jezus pokazał w tej przypowieści, jak Ojciec niebieski troszczy się o Swoje dzieci.*
2. *On pragnie, abys był ojcem przedstawiającym swoim dzieciom Boży charakter.*
3. *Niezależnie od tego, gdzie byłeś/-aś lub jak bardzo jesteś zniechęcony/-a, On jest gotowy pomóc ci być synem lub córką w Jego chwalebnej, wiecznej rodzinie. Przyjdź do domu Ojca!*

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Trzeci
sabot
czerwca

Temat nabożeństwa: *Znaleźć Boga*

„Chrystus jest przedstawiony w Piśmie Świętym jako dar. Jest darem, ale tylko dla tych, którzy oddają Mu siebie — duszę, ciało i ducha — bezwarunkowo” (COL, s. 116).

Motto dnia

„Wszyscy opowiadający się po stronie Pana muszą wyznać Chrystusa. ‘Jesteście moimi świadkami, mówi Pan’. Wiara prawdziwego wierzącego objawi się w czystości i świętości charakteru. Wiara działa przez miłość i oczyszcza duszę. Z wiarą pojawi się posłuszeństwo, wierne wykonywanie słów Chrystusa. Chrześcijaństwo zawsze jest niezmiernie praktyczne, dostosowujące się do wszystkich okoliczności życia” (MYP, s. 200).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Wierny sługa, który inwestuje swoje fundusze w Boże dzieło ratowania dusz używa własnych środków dla chwały Boga i otrzyma pochwałę Mistrza: ‘Dobrze, sługo dobry i wierny! /.../ Wejdziesz do radości Pana swego’. Co będzie tą radością naszego Pana? Będzie to radość ujrzenia zbawionych dusz w królestwie chwały. ‘Który zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, i usiadł na prawicy tronu Bożego’. Idea szarfarstwa powinna odnosić się w szczególnie praktyczny sposób do całego ludu Bożego” (3T, s. 387).

Tekst biblijny i pieśni

1 Mojżeszowa 28,1-22.

Kiedyż ujrzę Pana

Pieśń 192

To, co najlepsze

Pieśń 598

Opowiadanie dla dzieci: *Kiedy nie będzie już lęku*

Pomoce

Obrazki zwierząt na nowej ziemi.

Nauka

Zdecydujmy być w tym cudownym królestwie, gdzie wszyscy mieszkają razem w szczęściu i pokoju.

Widziałem niedawno piękne fotografie. Państwo Westbeau pokazywali w naszym sąsiedztwie zdjęcia lwa, którego zaadoptowali jako małe lwiątko. Kochają zwierzęta i otoczyli wielką opieką i miłością lwa, który został ciężko raniony, gdy był jeszcze młody.

Myśleli, że kiedy dorośnie będą musieli się go pozbyć, że poczuje w sobie zew natury i stanie się dzikim i okrutnym zwierzęciem, ale nigdy takim się nie stał aż do końca swoich dni. Był on zadziwiającym zwierzęciem.

Na fotografiach, które oglądałem bawił się z barankami i małymi dziećmi jak szczeniaczek lub mały kociak. To cudowne zwierzę pokazuje nam, jak będzie wyglądało niebo. Dzisiejszy fragment Słowa Bożego opowiada o czasie, kiedy zwierzęta takie jak wilki lamparty i lwy, znane ze swego okrucieństwa staną się wspaniałymi towarzyszami do zabawy nawet dla najmniejszych dzieci. Czyż nie będzie to wspaniałe? Jakie chciałbyś mieć zwierzątko?

W niebie i na nowej ziemi nie będziemy musieli obawiać się zwierząt. Posłannica Pańska mówi o swojej wizji tego czasu:

„Potem udaliśmy się na pole pełne wszelkiego rodzaju zwierząt — lwów, baranków, lampartów i wilków — wszystkie w doskonałej harmonii. Przeszliśmy między nimi, a one podążyły za nami w swojej łagodności” (EW, s. 18).

Plan kazania: *Znajdowanie Boga dla siebie*

Tekst: „Zaprawdę, Pan jest na tym miejscu” — 1 Mojż. 28,16.

A. WPROWADZENIE

1. *Czy ty znajdujesz Boga, czy On ciebie znajduje?*
 - a. W pewnym sensie działa to w obu kierunkach.
 - b. Pewien ewangelista zapytał małego chłopca: „Czy znalazłeś Jezusa?”. Chłopiec odpowiedział: „Pastorze, nie wiedziałem, że Pan Jezus się zgubił”. Oczywiście jest to prawdą.
 - c. Z drugiej jednak strony, Bóg jest dla nas zgubiony, jeśli nie znamy Go.
2. *Pismo Święte mówi nam o młodym człowieku, który, z dala od domu, być może po raz pierwszy odkrył Boga dla siebie. Było to doświadczenie przewyższające wszelką wiedzę, jaką posiadał o Panu.*
3. *Jakub mógł dostać się do Betelu w ciągu pierwszej nocy poza domem.*
 - a. Pamiętaj, że uciekał przed Ezawem i był młodym człowiekiem. Na pewno poruszał się szybko nie mając wiele przy sobie.
 - b. Miejsce, które wybrał na spoczynek nocny było starym miejscem wielbienia bóstw kanaanejskich. Bóg jednak użył tego miejsca na swoje sanktuarium.
 - c. Nasz Pan zawsze może nadać nowe znaczenie starym rzeczom. Raduje się z tego, gdy przekształca to co bezbożne w kogoś lub coś, co wielbiło będzie Jego imię.
 - d. Jakub miał cudowny sen tej nocy i kiedy obudził się jego życie miało już nowe znaczenie. Prawdopodob-

nie po raz pierwszy w jego życiu, Bóg stał się dla niego rzeczywistością.

- e. To doświadczenie z pierwszej ręki dokonało w nim zmiany i Jakub udał się w drogę do Haranu z nowym nastawieniem do życia i z nowymi celami. Z tego doświadczenia płyną dla nas wielkie lekcje.

B. CZĘSTO ZNAJDUJEMY BOGA W NIEZWYKŁYCH MIEJSCACH

1. Gdzie możemy znaleźć Boga.

- a. Mojżesz znalazł Boga w gorejącym krzaku.
- b. Jakub znalazł Go w dawnym miejscu kultu kanaanejskich bogów.
- c. Zwykle kojarzymy nawrócenie ze zgromadzeniem w zborze, z duchowym przebudzeniem lub innym religijnym spotkaniem. Jest to dobre miejsce.
- d. Z drugiej strony, ludzie przekonywali się o swojej grzeszności w miejscach, które nie sprzyjały duchowemu doświadczeniu. Często miało to miejsce w więzieniach.
- e. Oczywiście uprzednie doświadczenie na nabożeństwie lub świadectwo przyjaciela mogło przygotować grunt do doświadczenia w niezwykłym miejscu.
- f. Faktem jest to, że Bóg może przemawiać do kogokolwiek, w jakimkolwiek miejscu zapragnie.
 - 1) Nie możemy ograniczyć Boga ani sztywno określić, jak powinien wykonać dzieło w tym świecie.

B. CZASAMI POMOCNE JEST OPUSZCZENIE DOMU

1. Nowa sytuacja może zostać użyta przez Boga.

- a. Środowisko rodziny Jakuba nie było najlepsze. Z biblijnego zapisu wnioskujemy, że jego matka próbowała za niego myśleć.
- b. Kiedy tak się dzieje, młoda osoba potrzebuje wydostać się z takiego układu i stać się sobą.
 - 1) Musimy jednak pamiętać, że nie jest to potrzebne dla wszystkich dzieci, ponieważ nie wszyscy rodzice „działają” w ten sam sposób. W przypadku Jakuba potrzebował on „dowiedzieć się kim jest”. Czy można wyobrazić sobie lepszy sposób niż spokojne miejsce, gdzie Bóg mógł do niego przemawiać!

C. „NIEPRZEMYŚLANE” POŚWIĘCENIE MOŻE BYĆ NIEDOJRZAŁE

1. Bądźmy dojrzałi w podejmowaniu naszych decyzji.

- a. Nie lubimy znajdować słabości w wielkich postaciach biblijnych, ale Biblia przedstawia je takimi, jakimi są.

- Musimy uczciwie przyznać, że ślubowanie Jakuba nie było całkowicie dojrzałym chrześcijańskim poświęceniem.
- b. Było w nim za dużo „jeśli”. „Jeżeli Bóg będzie ze mną i będzie mnie strzegł w drodze, w którą się udaję, i da mi chleb na pokarm i szatę na odzienie, i powrócę do domu ojca mego, to Pan będzie Bogiem moim” (w. 20,21).
 - c. Dojrzały chrześcijanin wie, że nie „targujemy się z Bogiem” w obietnicach poświęcenia.
 - 1) Bóg nie zawsze daje nam to, o co prosimy albo to, co uważamy za potrzebne.
 - 2) Nasza obietnica oddawania dziesięciny nie powinna opierać się na tym, że Bóg da nam wiele.
 - 3) Niektórzy chrześcijanie powołani zostali do niezmiernego cierpienia, ale zachowali wiarę w Boga.
 - d. Jeśli mielibyśmy przyjąć ślubowanie Jakuba literalnie, to nie byłby zobligowany do służenia Bogu i oddawania mu dziesięciny aż do czasu, kiedy Bóg sprowadził go do domu ojca, co stało się dwadzieścia lat później.
 - e. Powinniśmy być bardzo ostrożni w naszych obietnicach względem Boga.

D. BÓG PRZYJMUJE NAS TAKIMI, JAKIMI JESTEŚMY

1. *Przyjdźmy do Niego takimi, jakimi jesteśmy.*
 - a. Chwalebna sprawa dotycząca doświadczenia Jakuba i naszego własnego jest Boża chęć przyjęcia nas i błogosławienia nam nawet wtedy, gdy nasze zrozumienie Jego istoty jest nieodpowiednie i niedojrzałe.
 - b. Ktoś powiedział, że gdy stajemy się chrześcijanami, podajemy tak wiele siebie takiemu Jezusowi, jaki jest w naszym umyśle. Jakże wielka to prawda!
 - c. Bóg błogosławił Jakuba niezależnie od tego, że jego rozumieniu spraw boskich brakowało tak wiele.

E. PODSUMOWANIE

1. *Wszystkie nasze motywy są wzajemnie powiązane.*
2. *Zgubiona osoba nie może spodziewać się zrozumienia wszystkiego na temat wiary chrześcijańskiej od samego początku ani nawet do czasu, kiedy wejdziemy do nieba.*
3. *Doświadczenie narodzenia w życiu duchowym wymaga takiego samego wzrostu, jak w życiu fizycznym. Jakub dowiedział się wiele na temat Boga w Betelu, ale miał nauczyć się jeszcze więcej stawiając czoło doświadczeniom życiowym. Tak samo jest z nami!*

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom II

Czwarty
sobota
czerwiec

Temat nabożeństwa: *Szczęśliwa rodzina*

Dom, w którym jego członkowie są szczęśliwi, uprzejmi chrześcijanie wywierają dalekosiężny wpływ dla dobra innych ludzi.

Motto dnia

„Temperament, szczególne cechy osobowe, nawyki, na podstawie których rozwija się charakter — wszystko, co praktykowane jest w domu objawi się w różnych dziedzinach życia. Pielęgnowane skłonności rozwijały się będą w myślach, słowach i czynach danej osoby. Misja domu obejmuje swoim zasięgiem o wiele więcej niż tylko członków rodziny. Chrześcijański dom powinien być lekcją poglądową ilustrującą doskonałość prawdziwych zasad życia. Taki przykład będzie mocą dla dobra w tym świecie. O wiele silniejszy jest wpływ przykładowego domu, niż jakiegokolwiek wygłoszonego kazania” (SD, 258).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Każdy chrześcijanin jest szafarzem Bożym, któremu powierzono Jego dobra. Pamiętaj o tych słowach: ‘A od szafarzy tego się właśnie wymaga, żeby każdy okazał się wierny’ — 1 Kor. 4,2. Bądźmy pewni, że nie okradamy Boga w małych sprawach, bo wiele od tego zależy. Wszystkie rzeczy należą do Boga. Ludzie mogą ignorować Jego roszczenia. Chociaż On obficie im błogosławi, ludzie mogą używać Jego darów dla samolubnej satysfakcji. Będą jednak wezwani do zdania rachunku ze swojego szafarstwa” (9T, 246).

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 6,25-34.

Nas miłość uszczęśliwia

Pieśń 412

Błogosław nasz dom

Pieśń 502

Opowiadanie dla dzieci: *Bardzo dobre*

Pomoce

Kwiaty.

Nauka

Uczyć się, jak doceniać, kochać i troszczyć się o przyrodę.

Czy nie chcielibyście zobaczyć ziemi, takiej, jaką widzieli ją Adam i Ewa w dniu, kiedy zostali stworzeni? Musiała być wtedy cudowna, bez śladu grzechu psującego jej piękno.

Któregoś dnia wraz z rodziną wybraliśmy się na wycieczkę. Chcieliśmy zobaczyć najśliczniejsze ogrody w naszym kraju. I gdy tak posuwaliśmy się wzdłuż wijących się ścieżek między zadbanymi klombami, potężnymi drzewami i cudownymi kwiatami azalii, wyobrażaliśmy sobie, jak ziemia mogła wyglądać na samym początku. Były tam azalie o różnych odcieniach. Krzewy bzu i kwitnący dereń czyniły lasy pięknymi. W klombach rosły kwiaty o niezwykłych kolorach — dzwonki, floksy, pierwiosnki i wiele innych.

To było tak wspaniale i mogliśmy sobie tylko wyobrazić, co Adam i Ewa czuli, gdy widzieli piękny dom, jaki Bóg dla nich uczynił. Było nam smutno, gdy pomyśleliśmy, jak bardzo ziemia się zmieniła, ale pocieszyła nas myśl, że Jezus umarł za nas. Przez to ziemia będzie mogła znowu stać się piękną, tak jak chciał Bóg. Pewnego dnia ta stara, zniszczona ziemia będzie znowu nowa i piękna. Ogrody, które widzieliśmy są niczym w porównaniu z tym, co Jezus przygotowuje dla tych, którzy Go miłują.

Kiedy Bóg stworzył ziemię mógł spojrzeć na nią i powiedzieć (1 Mojżeszowa 1,31): „Było to bardzo dobre”. Czy możesz powiedzieć to samo o tym, co czynisz?

Plan kazania: *Możesz mieć szczęśliwą rodzinę*

Tekst: Mateusz 6,33.

A. WPROWADZENIE

1. *W tym tekście Jezus nie odrzuca potrzeby szczęścia jako powierzchownego pragnienia, ale koncentruje się na tym, jak jednostka i rodzina mogą znaleźć prawdziwe szczęście. Nie musimy niepokoić się o nasze życie, choć tak często czynimy to — ww. 25.27.28.31.34.*
2. *Jezus wskazuje na drogę szczęścia w samym centrum naszego życia. Najpierw jednak musimy zdać sobie sprawę, że możemy rozminąć się ze szczęściem w szalonym wysiłku jego zdobycia.*

B. W JAKI SPOSÓB ROZMIJAMY SIĘ Z NASZYM SZCZĘŚCIEM RODZINNYM

1. *Rozmijamy się ze szczęściem w rodzinie, gdy nigdy nie jesteśmy zadowoleni z tego, co posiadamy.*
 - a. Wspaniale jest być ludźmi wizji i oczekiwania przyszłości, ale nie traćmy radości chwili obecnej.
 - 1) Szczęście nie jest magicznym stanem istnienia, który mamy nadzieję odkryć za następną życiową górą. Szczęście czerpiemy z przeżywania życia.
 - b. Tragicznym faktem jest to, że wiele rodzin rozmija się ze szczęściem, poszukując go gdzie indziej.

- 1) Nie zapominaj o radości uśmiechu dziecka.
 - 2) Nie zapominaj o wspaniałym zdziwieniu, jakie może wywołać w twoim sercu pytanie dziecka.
 - 3) Nie zapominaj o darze miłości, który twój mąż czy twoja żona przynosi ci każdego dnia.
- c. Przegapisz ten moment, jeśli nie zwracasz uwagi!
2. *Nie mamy szczęśliwej rodziny, jeśli szczęście jest naszym najwyższym priorytetem.*
- a. Jeśli chcecie być raczej szczęśliwi, niż poświęcać się sobie nawzajem, jeśli bardziej chcecie być szczęśliwymi, niż odważnymi, jeśli bardziej wolicie być szczęśliwymi, niż odpowiedzialnymi, jeśli wolicie być szczęśliwymi, niż być w porządku, to nigdy nie będziecie szczęśliwymi.
3. *Nie mamy szczęśliwej rodziny, jeśli nie jesteśmy skłonni czynić woli Bożej.*
- a. Jeśli najpierw nie będziemy szukali Królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, nie będzie mógł dodać tego, czego potrzebujemy w sferze naszych potrzeb i pragnień — 6,33.
 - b. Boża wola nie zawsze prowadzi nas do łatwych zadań i nie zawsze daje nam uśmiech.
 - 1) Czasami chodzimy z Nim w ciemności cierpienia i w bólu odrzucenia, kiedy pragniemy iść za Nim.
 - 2) Jednakże świadectwo chrześcijan mówi, że można znaleźć głęboką radość w posłuszeństwie i wierności Jego woli.
 - c. Posłuchaj, co mówi Paweł — Rzym. 8,18.
 - 1) Tę odwagę znajdujemy także w błogosławieństwie hiszpańskich chrześcijan: „Niech Bóg odmówi ci pokoju, ale niech obdarzy cię chwałą”.

C. JAK MOŻEMY UCZYNIĆ NASZE RODZINY SZCZĘŚLIWYMI

1. *Możemy mieć szczęśliwą rodzinę, jeśli cenimy się wzajemnie — Mat. 6,26.*
 - a. Nasz niebieski Ojciec karmi ptaki.
 - 1) A co z nami? On ceni nas bardziej niż ptaki niebieskie, więc możesz być pewny/-a, że będzie się tobą opiekował.
 - 2) Nasz stwórcycał dał nam wartość i nikt nie może jej nam odebrać, jeśli mu na to nie pozwolimy.
 - b. Ludzie są szczęśliwi, jeśli każdy członek rodziny uznaje wartość innych. Ludzie są nieszczęśliwi w swoich domach, jeśli nie cenią siebie nawzajem.
 - c. Następnym razem, gdy będzie cię kusiło, aby ignorować swoje dzieci, krzycheć na współmałżonka lub wy-

- śmiewać czyjeś wysiłki, pamiętaj, że masz do czynienia z kimś, kogo Bóg kocha, kogo stworzył i kim podzielił się dla twojej radości i spełnienia.
2. *Możemy mieć szczęśliwą rodzinę, jeśli zrozumiemy, że życie to coś więcej niż tylko sprawy zewnętrzne — 6,25.*
 - a. Życie to coś więcej niż jedzenie, picie, ubranie i schronienie.
 - 1) Chociaż są ważne, nie są celem życia. Jest to bardzo ironiczne, że w wielu chrześcijańskich zborach rozmowa na temat jedzenia, okrycia i domów jest sprawą statusu, podczas gdy w świecie jest to sprawa debaty na temat przetrwania.
 - b. Szczęśliwa rodzina podkreśla ważność potrzeb i pragnień życiowych, aby zapewnić motywację do pracy i oszczędności, ale nie jest całkowicie pochłonięta pasją zdobywania nowoczesnych urządzeń i drogich zabawek. Nie zamartwia się także o podstawowe potrzeby życiowe. Jezus nie mówi: „Nie troszcz się o jedzenie i ubranie, bo one nie są ważne”.
 - 1) W wierszach 32. i 33. Jezus zapewnia, że Ojciec wie, iż potrzebujemy tych rzeczy i na pewno nam je zapewni. Są one tak ważne, że Bóg nie pozostawi ich zabezpieczenia całkowicie w naszej gestii. On chce zatroszczyć się o swoich!
 3. *Możemy mieć szczęśliwą rodzinę, jeśli odnajdziemy życiowy cel, jaki Bóg dla nas przeznaczył. Jest nim miłowanie i respektowanie siebie nawzajem — 6,33.*
 - a. Rodzina, która widzi siebie jako jednostkę miłości i służby, która może być poświęcona Bogu w błogosławieniu i ratowaniu świata, jest na drodze do szczęścia. Szczęściem jest to, co nas spotyka, kiedy czynimy wolę Bożą!
 - b. Rodzina jest szczęśliwa, jeśli całkowicie poświęciła się poszukiwaniu „najpierw Królestwa Bożego”. Wiersz ten przypomina nam o potrzebie stawiania priorytetów w życiu.

D. PODSUMOWANIE

Możecie mieć szczęśliwą rodzinę. Będzie taką, jeśli będzie w niej trwała miłość. To jest możliwe. Możecie nie być szczęśliwymi każdego dnia — są dni, kiedy przechodzicie przez bolesne i ciężkie okoliczności — ale dzięki łasce Bożej nawet takie momenty mogą przyczynić się do rosnącej radości i szczęścia, które znajdziecie, gdy będziecie żyli i razem wzrastali zgodnie z Jego wolą i miłościwą opieką.